

Uradni list

Evropske unije

L 205

Slovenska izdaja

Zakonodaja

Zvezek 48

6. avgust 2005

Vsebina	I	<i>Akti, katerih objava je obvezna</i>	
		Uredba Komisije (ES) št. 1291/2005 z dne 5. avgusta 2005 o določitvi pavšalnih uvoznih vrednosti za določanje vhodne cene nekaterega sadja in zelenjave	1
	★	Uredba Komisije (ES) št. 1292/2005 z dne 5. avgusta 2005 o spremembi Priloge IV k Uredbi Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 999/2001 v zvezi s prehrano živali ⁽¹⁾	3
	★	Uredba Komisije (ES) št. 1293/2005 z dne 5. avgusta 2005 o spremembi Uredbe (EGS) št. 2676/90 o določitvi metod Skupnosti za analizo vin	12
	★	Uredba Komisije (ES) št. 1294/2005 z dne 5. avgusta 2005 o spremembi Priloge I k Uredbi Sveta (EGS) št. 2092/91 o ekološki pridelavi kmetijskih proizvodov in označevanju tovrstno pridelanih kmetijskih proizvodov in živil	16
	★	Uredba Komisije (ES) št. 1295/2005 z dne 5. avgusta 2005 o določitvi znižanja pomoči za umetno sušeno krmo za tržno leto 2004/2005	18
	★	Uredba Komisije (ES) št. 1296/2005 z dne 5. avgusta 2005 o spremembi maksimalnega zneska proizvodne dajatve B in o spremembi minimalne cene za peso B v sektorju sladkorja za tržno leto 2005/06	20
	II	<i>Akti, katerih objava ni obvezna</i>	
		Svet	
		2005/600/ES:	
	★	Sklep Sveta z dne 12. julija 2005 o smernicah za politike zaposlovanja držav članic	21

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP.

(Nadaljevanje na naslednji strani)

★ Priporočilo Sveta z dne 12. julija 2005 o širših smernicah ekonomskih politik držav članic in skupnosti (2005–2008)	28
--	----

Popravki

Popravek Uredbe Komisije (ES) št. 1279/2005 z dne 2. avgusta 2005 o spremembah uvoznih dajatev v sektorju žit, v uporabi od 3. avgusta 2005 (UL L 202, 3.8.2005)	38
---	----

Popravek Uredbe Komisije (ES) št. 1270/2005 z dne 1. avgusta 2005 o določitvi, v kakšnem obsegu je mogoče ugoditi zahtevkom za uvozna dovoljenja, vloženim v juliju 2005 za mlado govedo moškega spola za pitanje, v okviru tarifne kvote, predvidene z Uredbo (ES) št. 992/2005 (UL L 201, 2.8.2005)	38
---	----

I

(Akti, katerih objava je obvezna)

UREDBA KOMISIJE (ES) št. 1291/2005**z dne 5. avgusta 2005****o določitvi pavšalnih uvoznih vrednosti za določanje vhodne cene nekaterega sadja in zelenjave**

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju Uredbe Komisije (ES) št. 3223/94 z dne 21. decembra 1994 o podrobnih pravilih za uporabo uvoznega režima za sadje in zelenjavo⁽¹⁾, in zlasti člena 4(1) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Uredba (ES) št. 3223/94 v skladu z rezultati večstranskih trgovinskih pogajanj urugvajskega kroga oblikuje merila, po katerih Komisija določa pavšalne vrednosti za uvoz iz tretjih držav, za proizvode in obdobja, predpisana v Prilogi k Uredbi.

- (2) V skladu z zgornjimi merili je treba določiti pavšalne uvozne vrednosti v višini, podani v Prilogi k tej uredbi –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Pavšalne uvozne vrednosti iz člena 4 Uredbe (ES) št. 3223/94 so določene v Prilogi k Uredbi.

Člen 2

Ta uredba začne veljati 6. avgusta 2005.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 5. avgusta 2005

Za Komisijo

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Generalni direktor za kmetijstvo in razvoj podeželja

⁽¹⁾ UL L 337, 24.12.1994, str. 66. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 1947/2002 (UL L 299, 1.11.2002, str. 17).

PRILOGA

k Uredbi Komisije z dne 5. avgusta 2005 o določitvi pavšalnih uvoznih vrednosti za določanje vhodne cene nekaterega sadja in zelenjave

(EUR/100 kg)

Tarifna oznaka KN	Oznaka tretje države ⁽¹⁾	Pavšalna uvozna vrednost
0702 00 00	052	44,5
	096	41,1
	999	42,8
0707 00 05	052	75,8
	096	39,7
	999	57,8
0709 90 70	052	77,2
	999	77,2
0805 50 10	382	67,4
	388	69,4
	524	60,9
	528	62,0
	999	64,9
0806 10 10	052	103,9
	204	57,3
	220	128,8
	624	155,1
	999	111,3
0808 10 80	388	79,5
	400	66,7
	508	68,0
	512	64,7
	528	77,2
	720	67,2
	804	72,4
	999	70,8
0808 20 50	052	110,0
	388	56,9
	512	18,8
	528	53,2
	999	57,9
0809 20 95	052	303,5
	400	327,9
	404	318,7
	999	316,7
0809 30 10, 0809 30 90	052	113,1
	999	113,1
0809 40 05	094	49,8
	624	63,6
	999	56,7

⁽¹⁾ Nomenklatura držav je določena z Uredbo Komisije (ES) št. 750/2005 (UL L 126, 19.5.2005, str. 12). Oznaka „999“ pomeni „drugega porekla“.

UREDBA KOMISIJE (ES) št. 1292/2005

z dne 5. avgusta 2005

o spremembi Priloge IV k Uredbi Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 999/2001 v zvezi s prehrano živali

(Besedilo velja za EGP)

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 999/2001 z dne 22. maja 2001 o določitvi predpisov za preprečevanje, nadzor in izkoreninjenje nekaterih transmisivnih spongiformnih encefalopatij⁽¹⁾ in še zlasti prvega odstavka člena 23 Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Uredba (ES) št. 999/2001 določa predpise o krmljenju živali z beljakovinami, pridobljenimi iz živali, da se prepreči širjenje transmisivnih spongiformnih encefalopatij (TSE) na živali.
- (2) Navedena uredba je prepovedala uporabo nekaterih živalskih beljakovin pri krmljenju rejnih živali, bodisi ker so lahko te beljakovine okužene s TSE ali ker lahko ogrozijo odkrivanje majhnih količin beljakovin, ki so lahko okužene s TSE, v krmilih. Določila je tudi nično toleranco za prepovedane živalske sestavine v krmilih.
- (3) Direktiva Komisije 2003/126/ES z dne 23. decembra 2003 o analitski metodi za določanje sestavin živalskega izvora pri uradnem nadzoru krme⁽²⁾ določa, da se pri izvajanju uradnih analiz krmil, katerih namen je uradno nadzorovati prisotnost sestavin živalskega izvora v krmilih, jih identificirati ali oceniti njihovo količino, analiza izvede v skladu z navedeno direktivo. Strokovno preskušanje laboratorijev, opravljeno v skladu z navedeno direktivo s strani Inštituta za referenčne materiale in meritve (IRMM-JRC) pri Komisiji, je pokazalo, da se je uspešnost laboratorijev pri odkrivanju majhnih količin beljakovin sesalcev v krmilih močno izboljšala.
- (4) Posledica tega izboljšanja uspešnosti laboratorijev je bilo odkrivanje naključne prisotnosti kostnih iglic, zlasti v gomoljnicah in korenovkah. Znanstveni dokaz je pokazal, da okužbe teh pridelkov s kostnimi iglicami, prisotnimi v tleh, ni mogoče preprečiti. Pošiljke okuženih gomoljnic in korenovk je treba odstraniti v skladu z Direktivo Sveta 95/53/ES z dne 25. oktobra 1995 o določitvi načel izvajanja uradnega nadzora na področju prehrane živali⁽³⁾ in jih je zato pogosto treba uničiti. Da se prepreči nesorazmerna uporaba navedene direktive, mora biti državam članicam dovoljeno, da ocenijo tveganje prisotnosti živalskih sestavin v gomoljnicah in korenovkah, preden se to šteje kot kršitev prepovedi krmljenja.
- (5) 25. in 26. maja 2000 je Znanstveni usmerjevalni odbor (ZUO) posodobil svoje poročilo in mnenje o varnosti hidroliziranih beljakovin, proizvedenih iz kož velikih prežvekovalcev, ki ju je sprejel na srečanju 22. in 23. oktobra 1998. Pogoji, pod katerimi se šteje, da so hidrolizirane beljakovine varne v skladu z navedenim mnenjem, so določeni v Uredbi Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1774/2002 z dne 3. oktobra 2002 o določitvi zdravstvenih pravil za živalske stranske proizvode, ki niso namenjeni prehrani ljudi⁽⁴⁾. Od 1. maja 2004 so ti pogoji veljali tudi za hidrolizirane beljakovine, uvožene iz tretjih držav. Zato krmljenje prežvekovalcev s hidroliziranimi beljakovinami, proizvedenimi iz kož (velikih in malih) prežvekovalcev, ne sme biti več prepovedano.
- (6) ZUO je v mnenju z dne 17. septembra 1999 o recikliranju znotraj vrste in nato še v mnenju z dne 27. in 28. novembra 2000 o znanstveni podlagi za prepoved živalskih beljakovin v krmi za vse rejne živali izjavil, da ni nobenega dokaza o naravni prisotnosti TSE pri rejnih neprežvekovalcih za proizvodnjo hrane, kot so prašiči in perutnina. Razen tega ob upoštevanju, da nadzori prepovedi živalskih beljakovin temeljijo na odkrivanju kostnih in mišičnih vlaken v krmilih, krvnih proizvodi in hidrolizirane beljakovine, pridobljene iz neprežvekovalcev, ne smejo ogroziti nadzora prisotnosti beljakovin, ki so morda okužene s TSE. Zato je treba omejitve krmljenja rejnih živali s krvnimi proizvodi in hidroliziranimi beljakovinami, pridobljenimi iz neprežvekovalcev, zmanjšati.

⁽¹⁾ UL L 147, 31.5.2001, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 260/2005 (UL L 46, 17.2.2005, str. 31).

⁽²⁾ UL L 339, 24.12.2003, str. 78.

⁽³⁾ UL L 265, 8.11.1995, str. 17. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2001/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 234, 1.9.2001, str. 55).

⁽⁴⁾ UL L 273, 10.10.2002, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 416/2005 (UL L 66, 12.3.2005, str. 10).

- (7) Pogoje prevoza, skladiščenja in pakiranja krmil v razsutem stanju, ki vsebujejo predelane živalske beljakovine, je treba razjasniti.
- (8) Nenehno vrednotenje pristojnosti in usposobljenosti laboratorijskega osebja je treba predvideti za ohranjanje ali izboljšanje kakovosti uradnih nadzorov.
- (9) Uredbo (ES) št. 999/2001 je zato treba ustrezno spremeniti. Iz praktičnih razlogov in zaradi večje jasnosti je primerno nadomestiti spremenjeno Prilogo IV v celoti.
- (10) Ukrepi, predvideni v tej uredbi, so v skladu z mnenjem Stalnega odbora za prehranjevalno verigo in zdravje živali –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Priloga IV k Uredbi (ES) št. 999/2001 se spremeni v skladu s Prilogo k tej uredbi.

Člen 2

Ta uredba začne veljati 20. dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. septembra 2005.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 5. avgusta 2005

Za Komisijo
Markos KYPRIANOU
Član Komisije

PRILOGA

Priloga IV k Uredbi (ES) št. 999/2001 se nadomesti z naslednjim:

„PRILOGA IV

KRMLJENJE ŽIVALI**I. Razširitev prepovedi, predvidene v členu 7(1)**

Prepoved, predvidena v členu 7(1), se razširi na krmljenje:

- (a) rejnih živali, razen krmljenja mesojedih živali, ki se gojijo za kožuh, s:
 - (i) predelanimi živalskimi beljakovinami;
 - (ii) želatino, pridobljeno iz prežvekovalcev;
 - (iii) krvnimi proizvodi;
 - (iv) hidroliziranimi beljakovinami;
 - (v) dikalcijevim fosfatom in trikalcijevim fosfatom živalskega izvora (dikalcijev fosfat in trikalcijev fosfat);
 - (vi) krmo, ki vsebuje beljakovine, našteje v točkah (i) do (v).
- (b) prežvekovalcev z živalskimi beljakovinami in krmili, ki vsebujejo take beljakovine.

II. Odstopanja od prepovedi, ki so predvidene v členu 7(1) in (2), ter posebni pogoji za uporabo teh odstopanj.

A. Prepovedi, predvidene v členu 7(1) in (2), se ne uporabljajo za:

- (a) krmljenje rejnih živali z beljakovinami iz točk (i), (ii), (iii) in (iv) ter krmili, ki so pridobljena iz takih beljakovin:
 - (i) mleko, proizvodi na osnovi mleka in kolostrum;
 - (ii) jajca in jajčni proizvodi;
 - (iii) želatina, pridobljena iz neprežvekovalcev;
 - (iv) hidrolizirane beljakovine, pridobljene iz delov neprežvekovalcev in kož (velikih in malih) prežvekovalcev;
- (b) krmljenje rejnih neprežvekovalcev z beljakovinami iz točk (i), (ii) in (iii) ter proizvodi, ki so pridobljeni iz takih beljakovin:
 - (i) ribja moka, v skladu s pogoji, določenimi v točki B;
 - (ii) dikalcijev fosfat in trikalcijev fosfat, v skladu s pogoji, določenimi v točki C;
 - (iii) krvni proizvodi, pridobljeni iz neprežvekovalcev, v skladu s pogoji, določenimi v točki D;
- (c) krmljenje rib s krvno moko, pridobljeno iz neprežvekovalcev, v skladu s pogoji, določenimi v točki D;

- (d) države članice lahko dovolijo krmljenje rejnih živali z gomoljnicami in korenovkami ter krmili, ki vsebujejo take proizvode, po odkritju kostnih iglic, če je bila ocena tveganja ugodna. Pri oceni tveganja se upoštevajo vsaj količina in mogoč vir okužbe ter končni namembni kraj pošiljke.
- B. Naslednji pogoji se uporabljajo za uporabo ribje moke iz točke A(b)(i) in krmil, ki vsebujejo ribjo moko, pri krmljenju rejnih neprežvekovalcev (ne velja za krmljenje mesojedih živali, ki se gojijo za kožuh):
- (a) ribja moka se proizvaja v predelovalnih obratih, ki so namenjeni izključno proizvodnji proizvodov, pridobljenih iz rib;
- (b) pred sprostitev v prosti promet v Skupnosti se vsaka pošiljka uvožene ribje moke mikroskopsko analizira v skladu z Direktivo 2003/126/ES;
- (c) krmila, ki vsebujejo ribjo moko, se proizvajajo v obratih, ki ne proizvajajo krmil za prežvekovalce in ki jih v ta namen pooblasti pristojni organ.
- Z odstopanjem od točke (c):
- (i) se posebno dovoljenje za proizvodnjo popolnih krmnih mešanic iz krmil, ki vsebujejo ribjo moko, ne zahteva za zasebnike, ki pripravljajo popolne krmne mešanice:
- ki jih registrira pristojni organ,
 - ki gojijo le neprežvekovalce,
 - ki pripravljajo popolne krmne mešanice, namenjene le za uporabo v istem gospodarstvu, in
 - pod pogojem, da krmila, ki vsebujejo ribjo moko, uporabljeno pri proizvodnji, vsebujejo manj kot 50 % surovih beljakovin;
- (ii) lahko proizvodnjo krmil za prežvekovalce v obratih, ki proizvajajo tudi krmila, ki vsebujejo ribjo moko, za druge živalske vrste, dovoli pristojni organ pod naslednjimi pogoji:
- da se krmila v razsutem stanju in pakirana krmila, namenjena za prežvekovalce, med skladiščenjem, prevozom in pakiranjem shranjujejo v objektih, ki so fizično ločeni od objektov za ribjo moko v razsutem stanju in krmila v razsutem stanju, ki vsebujejo ribjo moko,
 - da so krmila, namenjena za prežvekovalce, proizvedena v objektih, ki so fizično ločeni od objektov, kjer se proizvajajo krmila, ki vsebujejo ribjo moko,
 - da je evidenca s podrobnimi podatki o nakupu in uporabi ribje moke in prodaji krmil, ki vsebujejo ribjo moko, na voljo pristojnemu organu za najmanj pet let, in
 - da se rutinski preskusi izvedejo na krmilih, ki so namenjena za prežvekovalce, da se zagotovi nena-
vzočnost prepovedanih beljakovin, vključno z ribjo moko;
- (d) krmila, ki vsebujejo ribjo moko, je treba jasno označiti z naslednjimi podatki, ki morajo biti tudi v spremnem dokumentu: 'vsebujejo ribjo moko – ni za krmljenje prežvekovalcev';
- (e) krmila v razsutem stanju, ki vsebujejo ribjo moko, se prevažajo z vozili, ki sočasno ne prevažajo krmil za prežvekovalce. Če se vozilo pozneje uporabi za prevoz krmil, namenjenih za prežvekovalce, ga je treba temeljito očistiti v skladu s postopkom, ki ga odobri pristojni organ, da se prepreči navzkrižna kontaminacija;

- (f) uporaba in skladiščenje krmil, ki vsebujejo ribjo moko, se prepove na kmetijah, na katerih se gojijo prežvekovalci.

Z odstopanjem od tega pogoja lahko pristojni organ dovoli uporabo in skladiščenje krmil, ki vsebujejo ribjo moko, na kmetijah, na katerih se gojijo prežvekovalci, če se ustrezno dokaže, da se na kmetiji izvajajo ukrepi, ki preprečujejo krmljenje prežvekovalcev s krmili, ki vsebujejo ribjo moko.

- C. Naslednji pogoji veljajo za uporabo dikalcijevega fosfata in trikalcijevega fosfata iz točke A(b)(ii) ter krmil, ki vsebujejo takšne beljakovine, pri krmljenju rejnih neprežvekovalcev (ne velja za krmljenje mesojedih živali, ki se gojijo za kožuh):

- (a) Krmila, ki vsebujejo dikalcijev fosfat ali trikalcijev fosfat, se proizvajajo v obratih, ki ne pripravljajo krmil za prežvekovalce in ki jih za ta namen pooblasti pristojni organ.

Z odstopanjem od tega pogoja:

- (i) se posebno dovoljenje za proizvodnjo popolnih krmnih mešanic iz krmil, ki vsebujejo dikalcijev fosfat ali trikalcijev fosfat, ne zahteva za zasebnike, ki pripravljajo popolne krmne mešanice:

— ki jih registrira pristojni organ,

— ki gojijo le neprežvekovalce,

— ki pripravljajo popolne krmne mešanice, namenjene le za uporabo v istem gospodarstvu, in

— pod pogojem, da krmila, ki vsebujejo dikalcijev fosfat ali trikalcijev fosfat in se uporabljajo pri proizvodnji, vsebujejo manj kot 10 % skupnega fosforja;

- (ii) lahko proizvodnjo krmil za prežvekovalce v obratih, ki proizvajajo tudi krmila, ki vsebujejo dikalcijev fosfat ali trikalcijev fosfat, za druge živalske vrste, dovoli pristojni organ pod naslednjimi pogoji:

— da se izdelujejo krmila v razsutem stanju in pakirana krmila, namenjena za prežvekovalce, v objektih, ki so fizično ločeni od objektov, kjer se izdelujejo krmila, ki vsebujejo dikalcijev fosfat ali trikalcijev fosfat,

— da se krmila v razsutem stanju, namenjena za prežvekovalce, med skladiščenjem, prevozom in pakiranjem shranjujejo v objektih, ki so fizično ločeni od objektov za dikalcijev fosfat v razsutem stanju, trikalcijev fosfat v razsutem stanju ter krmila v razsutem stanju, ki vsebujejo dikalcijev fosfat in trikalcijev fosfat,

— da je evidenca s podrobnimi podatki o nakupu in uporabi dikalcijevega fosfata ali trikalcijevega fosfata ter prodaji krmil, ki vsebujejo dikalcijev fosfat ali trikalcijev fosfat, na voljo pristojnemu organu za najmanj pet let.

- (b) Krmila, ki vsebujejo dikalcijev fosfat ali trikalcijev fosfat, je treba jasno označiti z naslednjimi podatki, ki morajo biti tudi v spremnem dokumentu: ‚vsebujejo dikalcijev/trikalcijev fosfat živalskega izvora – ni za krmljenje prežvekovalcev‘.

- (c) Krmila v razsutem stanju, ki vsebujejo dikalcijev fosfat ali trikalcijev fosfat, se prevažajo z vozili, ki sočasno ne prevažajo krmil za prežvekovalce. Če se vozilo pozneje uporabi za prevoz krmil, namenjenih za prežvekovalce, ga je treba temeljito očistiti v skladu s postopkom, ki ga odobri pristojni organ, da se prepreči navzkrižna kontaminacija.

- (d) Uporaba in skladiščenje krmil, ki vsebujejo dikalcijev fosfat ali trikalcijev fosfat, se prepovesta na kmetijah, na katerih se gojijo prežvekovalci.

Z odstopanjem od navedenega pogoja lahko pristojni organ dovoli uporabo in skladiščenje krmil, ki vsebujejo dikalcijev fosfat ali trikalcijev fosfat, na kmetijah, na katerih se gojijo prežvekovalci, če se ustrezno dokaže, da se na kmetiji izvajajo ukrepi, ki preprečujejo krmljenje prežvekovalcev s krmili, ki vsebujejo dikalcijev fosfat ali trikalcijev fosfat.

- D. Naslednji pogoji veljajo za uporabo krvnih proizvodov iz točke A(b)(iii) in krvne moke iz točke A(c) ter krmil, ki vsebujejo take beljakovine, pri krmljenju rejnih neprežvekovalcev in rib:

- (a) Kri izhaja iz klavnic, ki jih je odobrila EU in v katerih se ne izvaja zakol prežvekovalcev ter so registrirane kot klavnice, v katerih se ne izvaja zakol prežvekovalcev, razen tega se kri prevaža neposredno v predelovalni obrat v vozilih, ki so namenjena izključno za prevoz krvi neprežvekovalcev. Če se je vozilo že prej uporabljalo za prevoz krvi prežvekovalcev, ga po čiščenju pregleda pristojni organ, preden se izvede prevoz krvi neprežvekovalcev.

Z odstopanjem od tega pogoja lahko pristojni organ dovoli zakol prežvekovalcev v klavnicah, ki zbirajo kri neprežvekovalcev, namenjeno za proizvodnjo krvnih proizvodov in krvne moke, ki se uporablja pri krmljenju rejnih neprežvekovalcev in rib, če imajo te klavnice priznan nadzorni sistem. Nadzorni sistem mora vključevati vsaj:

- zakol neprežvekovalcev, fizično ločen od zakola prežvekovalcev,
- zbiranje, skladiščenje, prevoz in pakiranje krvi, pridobljene iz prežvekovalcev, v objektih, fizično ločenih od objektov za kri, pridobljeno iz neprežvekovalcev, in
- redno vzorčenje in analizo krvi, pridobljene iz neprežvekovalcev, zaradi odkrivanja prisotnosti beljakovin prežvekovalcev.

- (b) Krvni proizvodi in krvna moka se proizvajajo v obratu, ki predeluje izključno kri neprežvekovalcev.

Z odstopanjem od tega pogoja lahko pristojni organ dovoli proizvodnjo krvnih proizvodov in krvne moke za krmljenje rejnih neprežvekovalcev in rib v obratih, ki predelujejo kri prežvekovalcev in imajo priznan nadzorni sistem za preprečevanje navzkrižne kontaminacije. Nadzorni sistem mora vključevati vsaj:

- predelavo krvi neprežvekovalcev v zaprtem sistemu, ki je fizično ločen od predelave krvi prežvekovalcev,
- skladiščenje, prevoz in pakiranje surovin v razsutem stanju ter končnih proizvodov, pridobljenih iz prežvekovalcev, v razsutem stanju v objektih, fizično ločenih od objektov za surovine v razsutem stanju in končne proizvode, pridobljene iz neprežvekovalcev, v razsutem stanju, ter
- redno vzorčenje in analizo krvnih proizvodov neprežvekovalcev in krvne moke zaradi odkrivanja prisotnosti beljakovin, pridobljenih iz prežvekovalcev.

- (c) Krmila, ki vsebujejo krvne proizvode ali krvno moko, se proizvajajo v obratih, ki ne pripravljajo krmil za prežvekovalce ali rejne živali, razen rib, in ki jih za ta namen pooblasti pristojni organ.

Z odstopanjem od tega pogoja:

- (i) se posebno dovoljenje za proizvodnjo popolnih krmnih mešanic iz krmil, ki vsebujejo krvne proizvode ali krvno moko, ne zahteva za zasebnike, ki pripravljajo popolne krmne mešanice:
- ki jih registrira pristojni organ,
 - ki gojijo le neprežvekovalce, če so uporabljeni krvni proizvodi, ali le ribe, če je uporabljena krvna moka,
 - ki pripravljajo popolne krmne mešanice, namenjene le za uporabo v istem gospodarstvu, in
 - pod pogojem, da krmila, ki vsebujejo krvne proizvode ali krvno moko, uporabljeno pri proizvodnji, vsebujejo manj kot 50 % skupnih beljakovin;
- (ii) lahko proizvodnjo krmil za prežvekovalce v obratih, ki proizvajajo tudi krmila, ki vsebujejo krvne proizvode ali krvno moko, za rejne neprežvekovalce ali ribe, dovoli pristojni organ pod naslednjimi pogoji:
- da se izdelujejo krmila v razsutem stanju in pakirana krmila za prežvekovalce ali rejne živali, razen rib, v objektih, ki so fizično ločeni od objektov, v katerih se izdelujejo krmila, ki vsebujejo krvne proizvode ali krvno moko,
 - da so krmila v razsutem stanju med skladiščenjem, prevozom in pakiranjem v fizično ločenih prostorih, kakor je navedeno:
 - (a) krmila, namenjena za prežvekovalce, so ločena od krvnih proizvodov in krmil, ki vsebujejo krvne proizvode;
 - (b) krmila, namenjena za rejne živali, razen rib, so ločena od krvne moke in krmil, ki vsebujejo krvno moko,
 - da je evidenca s podrobnimi podatki o nakupu in uporabi krvnih proizvodov in krvne moke ter prodaji krmil, ki vsebujejo krvne proizvode in krvno moko, na voljo pristojnemu organu za najmanj pet let.
- (d) Krmila, ki vsebujejo krvne proizvode ali krvno moko, je treba jasno označiti z naslednjimi podatki, ki morajo biti tudi v spremnem dokumentu: ‚vsebujejo krvne proizvode – ni za krmljenje prežvekovalcev‘ ali ‚vsebujejo krvno moko – samo za krmljenje rib‘, če je to primerno.
- (e) Krmila v razsutem stanju, ki vsebujejo krvne proizvode, se prevažajo z vozili, ki sočasno ne prevažajo krmil za prežvekovalce, krmila v razsutem stanju, ki vsebujejo krvno moko, se prevažajo z vozili, ki sočasno ne prevažajo krmil za rejne živali, razen za ribe. Če se vozilo pozneje uporabi za prevoz krmil, namenjenih za prežvekovalce ali rejne živali, razen rib, ga je treba temeljito očistiti v skladu s postopkom za preprečitev navzkrižne kontaminacije, ki ga odobri pristojni organ.
- (f) Uporaba in skladiščenje krmil, ki vsebujejo krvne proizvode, se prepoveda na kmetijah, na katerih se gojijo prežvekovalci, uporaba in skladiščenje krmil, ki vsebujejo krvno moko, pa se prepoveda na kmetijah, na katerih se gojijo rejne živali, razen rib.

Z odstopanjem lahko pristojni organ dovoli uporabo in skladiščenje krmil, ki vsebujejo krvne proizvode ali krvno moko, na kmetijah, na katerih se gojijo prežvekovalci ali rejne živali, razen rib, če se ustrezno dokaže, da se na kmetiji izvajajo ukrepi, ki preprečujejo krmljenje prežvekovalcev ali drugih vrst, razen rib, s krmili, ki vsebujejo krvne proizvode ali krvno moko.

III. Splošni izvedbeni pogoji

- A. Ta priloga se uporablja brez vpliva na določbe iz Uredbe (ES) št. 1774/2002.
- B. Države članice vodijo sproti dopolnjene sezname:
- (a) klavnic, odobrenih za zbiranje krvi v skladu s točko D(a) dela II;
 - (b) odobrenih predelovalnih obratov, ki proizvajajo dikalcijev fosfat, trikalcijev fosfat, krvne proizvode ali krvno moko; in
 - (c) obratov, razen zasebnikov, ki pripravljajo krmne mešanice in so pooblaščen za proizvodnjo krmil, ki vsebujejo ribjo moko in beljakovine iz točke (b), ki delujejo v skladu s pogoji, določenimi v točkah B(c), C(a) in D(c) dela II.
- C. (a) Predelane živalske beljakovine v razsutem stanju, z izjemo ribje moke, in proizvodi v razsutem stanju, vključno s krmili, organskimi gnojili in sredstvi za izboljšanje tal, ki vsebujejo take beljakovine, se shranjujejo in prevažajo v namenskih cisternah. Skladiščni objekti in transportna vozila se lahko uporabijo za druge namene, potem ko se očistijo in jih pregleda pristojni organ.
- (b) Ribja moka v razsutem stanju iz točke A(b)(i) dela II, dikalcijev fosfat v razsutem stanju in trikalcijev fosfat v razsutem stanju iz točke A(b)(ii) dela II, krvni proizvodi iz točke A(b)(iii) dela I ter krvna moka iz točke A(c) dela II se skladiščijo v skladiščnih objektih in se prevažajo v vozilih, ki so predvideni za ta namen.
- (c) Z odstopanjem od točke (b):
- (i) se skladiščni objekti in transportna vozila lahko uporabijo za skladiščenje in prevoz krmil, ki vsebujejo iste beljakovine;
 - (ii) se skladiščni objekti in transportna vozila lahko uporabijo za druge namene, potem ko jih pregleda pristojni organ; in
 - (iii) se vozila, ki prevažajo ribjo moko, lahko uporabijo za druge namene, če ima podjetje nadzorni sistem, ki ga je priznal pristojni organ, da se prepreči navzkrižna kontaminacija. Nadzorni sistem mora vključevati vsaj:
 - evidence o prevoženem materialu in čiščenju vozila, ter
 - redno vzorčenje in analizo prevoženih krmil zaradi odkrivanja prisotnosti ribje moke.
- Pristojni organ pogosto izvaja preglede na kraju samem, da preveri pravilno uporabo zgoraj navedenega nadzornega sistema.
- D. Krmila, vključno s hrano za hišne živali, ki vsebujejo krvne proizvode, pridobljene iz prežvekovalcev, ali predelane živalske beljakovine, razen ribje moke, se ne izdelujejo v obratih, ki proizvajajo krmila za rejne živali, z izjemo krmil za mesojede živali, ki se gojijo za kožuh.

Krmila v razsutem stanju, vključno s hrano za hišne živali, ki vsebujejo krvne proizvode, pridobljene iz prežvekovalcev, ali predelane živalske beljakovine, razen ribje moke, se med skladiščenjem, prevozom in pakiranjem shranjujejo v objektih, fizično ločenih od objektov za krmila v razsutem stanju za rejne živali, razen krmil za mesojede živali, ki se gojijo za kožuh.

Hrana za hišne živali in krmila, namenjena za mesojede živali, ki se gojijo za kožuh, in vsebujejo dikalcijev fosfat ali trikalcijev fosfat iz točke A(b)(ii) dela II, ter krvni proizvodi iz točke A(b)(iii) dela II se izdelujejo in prevažajo v skladu s točko C(a) in (c) ter točko D(c) in (e) dela II.

- E. 1. Izvoz predelanih živalskih beljakovin, pridobljenih iz prežvekovalcev, in proizvodov, ki vsebujejo takšne predelane živalske beljakovine, v tretje države se prepove.
2. Izvoz predelanih živalskih beljakovin, pridobljenih iz neprežvekovalcev, in proizvodov, ki vsebujejo takšne beljakovine, dovoli pristojni organ le pod naslednjimi pogoji:
- če so namenjeni za uporabo, ki ni prepovedana s členom 7,
 - če se pred izvozom s tretjo državo sklene pisni dogovor, v katerem se podjetje tretje države zaveže, da bo upoštevalo predvideno končno uporabo in da ne bo ponovno izvozilo predelanih živalskih beljakovin ali proizvodov, ki vsebujejo takšne beljakovine, za uporabo, ki je prepovedana s členom 7.
3. Države članice, ki dovolijo izvoz v skladu s točko 2, zaradi učinkovitega izvajanja te uredbe obvestijo Komisijo in druge države članice o vseh pogojih, kakor je dogovorjeno z zadevno tretjo državo, glede na Stalni odbor za prehranjevalno verigo in zdravje živali.

Točki 2 in 3 ne veljata za:

- izvoz ribje moke, če so izpolnjeni pogoji, določeni v točki B dela II,
 - proizvode, ki vsebujejo ribjo moko,
 - hrano za hišne živali.
- F. Pristojni organ v vseh fazah proizvodnje in distribucijske verige pregleda dokumentacijo in izvede fizični pregled, vključno s preskusi krmil, v skladu z Direktivo 95/53/ES, da se preveri skladnost z njenimi določbami in določbami te uredbe. Kadar se ugotovi kakršna koli prisotnost prepovedanih živalskih beljakovin, se uporabi Direktiva 95/53/ES. Pristojni organ redno preverja usposobljenost laboratorijev, ki opravljajo analize za take uradne nadzore, še zlasti z vrednotenjem rezultatov primerjalnega preskušanja. Če se ugotovi, da je usposobljenost nezadovoljiva, se kot najmanjši popravljalni ukrep organizira ponovno usposabljanje laboratorijskega osebja.“
-

UREDBA KOMISIJE (ES) št. 1293/2005**z dne 5. avgusta 2005****o spremembi Uredbe (EGS) št. 2676/90 o določitvi metod Skupnosti za analizo vin**

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1493/1999 z dne 17. maja 1999 o skupni ureditvi trga za vino ⁽¹⁾ in zlasti člena 46(3) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Metoda za merjenje nadtlaka penečih in biser vin je bila določena v skladu z mednarodno priznanimi merili. Nov opis te metode je Mednarodni urad za trto in vino sprejel na svoji generalni skupščini leta 2003.
- (2) Uporaba te metode merjenja zagotavlja enostavnejše in natančnejše spremljanje nadtlaka v teh vinih.
- (3) Opis običajne metode v poglavju 37 Priloge k Uredbi Komisije (EGS) št. 2676/90 ⁽²⁾ ni več potreben in

odstavek 3 poglavja 37 se zato črta. Posodobljen opis te metode je treba vključiti v novo poglavje Priloge k navedeni uredbi.

- (4) Uredbo (EGS) št. 2676/90 je zato treba ustrezno spremeniti.
- (5) Ukrepi, predvideni s to uredbo, so v skladu z mnenjem Upravljalnega odbora za vino –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Priloga k Uredbi (EGS) št. 2676/90 se spremeni v skladu s Prilogo k tej uredbi.

Člen 2Ta uredba začne veljati sedmi dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 5. avgusta 2005

Za Komisijo
Mariann FISCHER BOEL
Članica Komisije

⁽¹⁾ UL L 179, 14.7.1999, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 1188/2005 (UL L 193, 23.7.2005, str. 24).

⁽²⁾ UL L 272, 3.10.1990, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 355/2005 (UL L 56, 2.3.2005, str. 3).

PRILOGA

Priloga k Uredbi (EGS) št. 2676/90 se spremeni:

1. Poglavje 37 „Ogljikov dioksid“ se spremeni na naslednji način:

(a) Odstavek 1 se spremeni:

(i) naslov se nadomesti z naslednjim: „1. PRINCIP METODE“;

(ii) točka 1.2 se črta.

(b) V odstavku 2 se naslov točke 2.3 nadomesti z naslednjim naslovom: „Izračun teoretičnega nadtlaka“.

(c) Odstavka 3 in 4 se črtata.

2. Za poglavjem 37 se vstavi naslednje besedilo kot poglavje 37a:

„37a – MERJENJE NADTLAKA PENEČIH IN BISER VIN

1. PRINCIP

Po tem ko dosežemo konstantno temperaturo in steklenico pretresemo, izmerimo nadtlak s pomočjo afrometra (merilec tlaka). Nadtlak je izražen v paskalih (Pa) (metoda tipa I). Metoda se uporablja tudi za gazirana peneča vina in gazirana biser vina.

2. OPREMA

Aparatura za merjenje nadtlaka v steklenicah s penečim in biser vinom se imenuje afrometer. Ima različno obliko glede na način, kako je steklenica zamašena (kovinska kronska zaporka, navojna zaporka, plutovinast zamašek ali plastični zamašek).

2.1 Za steklenice z zaporkami

Sestavljen je iz treh delov (slika 1):

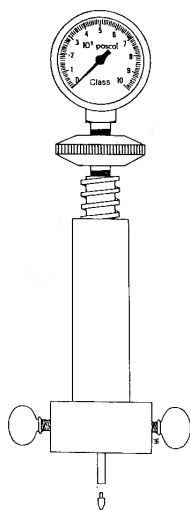
- Vrhnji del (vijačno držalo za iglo) je sestavljen iz manometra, ročno nastavljivega obroča, brezkončnega vijaka, ki zdrsi v osrednji del, in igle, ki prebode zaporko. Igla ima stransko odprtino, ki prenaša tlak na manometer. Spoj omogoča trdno prileganje na zaporko steklenice.
- Osrednji del (ali matica) omogoča centriranje zgornjega dela. Privit je na spodnji del in drži celotno aparaturo trdno na steklenici.
- Spodnji del (objemka) je opremljen z držajem, ki se potisne pod obroč steklenice in tako drži celotno aparaturo skupaj. Obstajajo obroči za vse vrste steklenic.

2.2 Za steklenice z zamaški

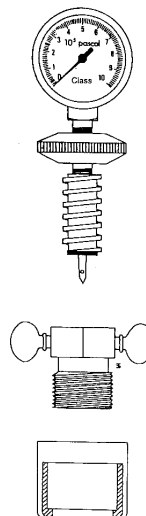
Sestavljen je iz dveh delov (slika 2):

- Vrhnji del je enak prejšnji aparaturi, le da je igla daljša. Sestavljena je iz dolge votle cevi s konico na enem koncu za lažje predrtje zamaška. To konico je mogoče odstraniti; ko je zamašek predrt, konica pade v vino.

- Spodnji del je sestavljen iz matice in podlage, ki naleže na zamašek. Ta je sestavljena iz štirih nastavnih vijakov, ki držijo celo aparaturo na zamašku.

Slika 2: Afrometer za zamaške

Slika 1: Afrometer za zaporke

Opombe glede manometrov, ki opremljajo ti dve aparaturi:

- Lahko so mehanske naprave z Bourdon cevjo ali digitalne s piezoelektričnimi senzorji. V prvem primeru mora biti Bourdonska cev izdelana iz nerjavnega jekla.
- Umerjeni so v paskalih (Pa). Za peneča vina je za mersko enoto bolje uporabljati 10^5 paskalov (10^5 Pa) ali kilopaskale (kPa).
- Sodijo v različne razrede. Razred manometra pomeni natančnost odčitavanja glede na celotno skalo, izraženo v odstotkih (npr. 1 000 kPa manometra razreda I pomeni, da se največji tlak 1 000 kPa lahko odčita na 10 kPa natančno). Za natančna merjenja se priporočajo instrumenti razreda I.

3. POSTOPEK

Meritve je treba opraviti na steklenicah, ki imajo najmanj 24 ur konstantno temperaturo. Ko predremo zaporko, plutovinasti ali plastični zamašek, moramo steklenico močno stresati, dokler tlak ne postane konstanten in lahko odčitamo vrednost.

3.1 Steklenice z zaporkami

Potisnite držaj pod obroč steklenice. Privijte matico, tako da bo celotna aparatura privita na steklenico. Vrhni del je privit na matico. Da se izognemo uhajanju plina, je treba zaporko predreti čim hitreje, tako da se spoj dotakne zaporke. Steklenico je nato treba močno stresti, dokler ne doseže konstantnega tlaka, ki je potreben za odčitavanje.

3.2 Steklenice z zamaški

Konico nastavite na konec igle. Vse skupaj položite na zamašek. Privijte štiri vijake na zamašek. Privijte vrhnji del (igla predre zamašek). Konica mora pasti v steklenico, tako da se tlak prenese na manometer. Odčitavanje se opravi šele po tem, ko pretresemo steklenico, da doseže konstantni tlak. Po odčitavanju konico poberite.

4. IZRAŽANJE REZULTATOV

Nadtlak pri 20 °C (P_{aph20}) je izražen v paskalih (Pa) ali v kilopaskalih (kPa). Izraziti ga je treba v skladu z natančnostjo manometra (npr. pri manometrih razreda I s celotno skalo 1 000 kPa kot $6,3 \cdot 10^5$ Pa ali 630 kPa in ne kot $6,33 \cdot 10^5$ Pa ali 633 kPa).

Če je temperatura, pri kateri se opravi meritev, drugačna od 20 °C, je potrebna korekcija, tako da se izmerjeni tlak pomnoži z ustreznim koeficientom (glej preglednico 1).

Preglednica 1

Razmerje med nadtlačom $P_{ph_{20}}$ penečih in biser vin pri temperaturi 20 °C z nadtlačom P_{ph_t} pri temperaturi t

°C	
0	1,85
1	1,80
2	1,74
3	1,68
4	1,64
5	1,59
6	1,54
7	1,50
8	1,45
9	1,40
10	1,36
11	1,32
12	1,28
13	1,24
14	1,20
15	1,16
16	1,13
17	1,09
18	1,06
19	1,03
20	1,00
21	0,97
22	0,95
23	0,93
24	0,91
25	0,88

5. NADZIRANJE REZULTATOV

Metoda neposrednega določanja fizikalnih parametrov (metoda tipa I)

Preverjanje afrometrov

Afrometre je treba redno preverjati (najmanj enkrat letno).

Preverjanje se opravi s pomočjo kalibracijskega instrumenta. Ta omogoča primerjanje testnega manometra in visoko kakovostnega referenčnega manometra, ki je umerjen po nacionalnih standardih in ki ga namestimo vzporedno. Pri preverjanju primerjamo vrednosti, ki jih pokažeta obe aparaturi, tako za naraščajoč kot za padajoč tlak. Če med njima obstaja razlika, je mogoče manometer prilagoditi s pomočjo nastavitvenega vijaka.

Laboratoriji in pooblašene organizacije so vse opremljene s kalibracijskimi instrumenti. Prav tako je aparature mogoče dobiti pri proizvajalcih manometrov.“

UREDBA KOMISIJE (ES) št. 1294/2005**z dne 5. avgusta 2005****o spremembi Priloge I k Uredbi Sveta (EGS) št. 2092/91 o ekološki pridelavi kmetijskih proizvodov in označevanju tovrstno pridelanih kmetijskih proizvodov in živil**

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (EGS) št. 2092/91 z dne 24. junija 1991 o ekološki pridelavi kmetijskih proizvodov in označevanju tovrstno pridelanih kmetijskih proizvodov in živil in zlasti druge alineje člena 13 Uredbe⁽¹⁾ in zlasti druge alineje člena 13 Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) V skladu z načeli ekološke pridelave na ravni kmetije iz Priloge I k Uredbi (EGS) št. 2092/91 je treba živino krmiti z ekološko pridelano krmo. V prehodnem obdobju, ki se izteče 24. avgusta, je kmetom dovoljeno uporabljati omejeno količino konvencionalne krme, kadar lahko dokažejo, da ekološka krma ni na voljo.
- (2) Videti je, da v Skupnosti po 24. avgustu 2005 ne bo zadostnih količin ekoloških krmil za zadovoljitev povpraševanja, zlasti kar zadeva krmila, bogata z beljakovinami, ki so potrebna za vzdrževanje pridelave za neprežvekovalce in v manjšem obsegu za prežvekovalce.
- (3) Zato je treba zagotoviti podaljšanje prehodnega obdobja, v katerem se lahko dovoli uporaba konvencionalne krme.

(4) Uredbo (EGS) št. 2092/91 je zato treba ustrezno spremeniti.

(5) Ob upoštevanju nujnosti ukrepa zaradi določbe o uporabi konvencionalne krme, ki preneha veljati 24. avgusta 2005, bi morala ta uredba začeti veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

(6) Ukrepi, predvideni s to uredbo, so v skladu z mnenjem odbora, ustanovljenega s členom 14 Uredbe (EGS) št. 2092/91 –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Priloga I k Uredbi (EGS) št. 2092/91 se spremeni v skladu s Prilogo k tej uredbi.

Člen 2Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Velja od 25. avgusta 2005.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 5. avgusta 2005

Za Komisijo
Mariann FISCHER BOEL
Članica Komisije

⁽¹⁾ UL L 198, 22.7.1991, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 2254/2004 (UL L 385, 29.12.2004, str. 20).

PRILOGA

Del B Priloge I k Uredbi (EGS) št. 2092/91 se spremeni:

Točka 4.8 se nadomesti z naslednjim:

„Z odstopanjem od odstavka 4.2 je dovoljena uporaba omejenega deleža konvencionalne krme kmetijskega izvora, kadar kmet lahko zadostno dokaže kontrolnemu organu ali organu države članice, da ne more dobiti krme iz izključno ekološke proizvodnje.

Najvišji odstotek dovoljene konvencionalne krme za obdobje 12 mesecev je:

(a) za rastlinojedce: 5 % v obdobju od 25. avgusta 2005 do 31. decembra 2007;

(b) za druge vrste:

— 15 % v obdobju od 25. avgusta 2005 do 31. decembra 2007,

— 10 % v obdobju od 1. januarja 2008 do 31. decembra 2009,

— 5 % v obdobju od 1. januarja 2010 do 31. decembra 2011.

Te vrednosti se izračunajo letno kot odstotek suhe snovi v krmi kmetijskega izvora. Najvišji dovoljeni odstotek konvencionalne krme v dnevnem obroku, razen v tistem obdobju, kadar vsako leto poteka sezonska selitev živali, mora biti 25 %, izračunan kot odstotek suhe snovi.“

UREDBA KOMISIJE (ES) št. 1295/2005**z dne 5. avgusta 2005****o določitvi znižanja pomoči za umetno sušeno krmo za tržno leto 2004/2005**

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

(4) Iz teh sporočil je razvidno, da je bila najvišja zajamčena količina za umetno sušeno krmo prekoračena za 16 %.

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

(5) Zato je primerno zmanjšati znesek pomoči za umetno sušeno krmo v skladu s prvim pododstavkom člena 5 Uredbe (ES) št. 603/95.

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 603/95 z dne 21. februarja 1995 o skupni ureditvi trga za posušeno krmo ⁽¹⁾ in zlasti drugega pododstavka člena 5 Uredbe,

(6) Ukrepi, predvideni s to uredbo, so skladni z mnenjem Upravljalnega odbora za posušeno krmo –

ob upoštevanju naslednjega:

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

(1) Uredba (ES) št. 603/95 se 1. aprila 2005 nadomesti z Uredbo Sveta (ES) št. 1786/2003 z dne 29. septembra 2003 o skupni ureditvi trga za posušeno krmo ⁽²⁾. Ta uredba se uporablja od 1. aprila 2005, datuma začetka tržnega leta 2005/2006. Zato je treba nadaljevati z uporabo Uredbe (ES) št. 603/95 za določitev končnega zneska pomoči za tržno leto 2004/2005.

Člen 1

Za tržno leto 2004/2005 se znesek pomoči za umetno sušeno krmo iz člena 3(2) Uredbe (ES) št. 603/95 zmanjša na:

— 64,36 EUR na tono na Češkem,

(2) Uredba (ES) št. 603/95 v odstavkih 2 in 3 člena 3 določa zneske pomoči, ki se izplačajo predelovalnim podjetjem za umetno sušeno krmo in na soncu sušeno krmo, pridelano v okviru najvišjih zajamčenih količin iz odstavkov 1 in 3 člena 4 navedene uredbe.

— 56,40 EUR na tono v Grčiji,

— 54,11 EUR na tono v Španiji,

(3) Količine, ki jih za tržno leto 2004/2005 Komisiji sporočijo države članice v skladu z drugo alineo člena 15(a) Uredbe Komisije (ES) št. 785/95 z dne 6. aprila 1995 o podrobnih pravilih za izvajanje Uredbe Sveta (ES) št. 603/95 o skupni ureditvi trga za posušeno krmo ⁽³⁾, vključujejo količine na zalogi 31. marca 2005, ki lahko v skladu s členom 34 Uredbe Komisije (ES) št. 382/2005 z dne 7. marca 2005 o načinih izvajanja Uredbe Sveta (ES) št. 1786/2003 o skupni ureditvi trga za posušeno krmo ⁽⁴⁾ prejmejo pomoč, predvideno v členu 3 Uredbe (ES) št. 603/95.

— 57,02 EUR na tono v Italiji,

— 63,24 EUR na tono v Litvi,

⁽¹⁾ UL L 63, 21.3.1995, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Aktom o pristopu iz leta 2003.

⁽²⁾ UL L 270, 21.10.2003, str. 114.

⁽³⁾ UL L 79, 7.4.1995, str. 5. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 1413/2001 (UL L 191, 13.7.2001, str. 8).

⁽⁴⁾ UL L 61, 8.3.2005, str. 4.

— 59,04 EUR na tono na Madžarskem,

— 65,55 EUR na tono v drugih državah članicah.

Člen 2

Ta uredba začne veljati tretji dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 5. avgusta 2005

Za Komisijo
Mariann FISCHER BOEL
Članica Komisije

UREDBA KOMISIJE (ES) št. 1296/2005**z dne 5. avgusta 2005****o spremembi maksimalnega zneska proizvodne dajatve B in o spremembi minimalne cene za peso B v sektorju sladkorja za tržno leto 2005/06**

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1260/2001 z dne 19. junija 2001 o skupni ureditvi trgov za sladkor ⁽¹⁾, in zlasti druge in tretje alineje člena 15(8) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Člen 15(3) in (4) Uredbe (ES) št. 1260/2001 predvideva, da je treba izgube, nastale zaradi obveznosti izvoza presežka sladkorja iz Skupnosti, pokriti, v okviru nekaterih omejitev, s proizvodnimi dajatvami na proizvodnjo sladkorja A in B, izoglukoze A in B in inulinskega sirupa A in B.
- (2) Člen 15(5) Uredbe (ES) št. 1260/2001 predvideva, da se najvišji odstotek dajatve B prilagodi, kolikor je potrebno, za pokritje celotne izgube, ne da bi pri tem presegel 37,5 %, kadar pričakovani prejemki od osnovne proizvodne dajatve oziroma dajatve B, ki pa ne smejo preseči 2 % oziroma 30 % intervencijske cene za beli sladkor za tekoče tržno leto, ne bi pokrili predvidene celotne izgube za tekoče tržno leto.
- (3) V skladu z začasnimi, trenutno razpoložljivimi podatki so prejemki od dajatev za tržno leto 2005/06 pred prilagoditvijo lahko pod zneskom, ki je enakovreden povprečni izgubi, pomnoženi z izvoznim presežkom.

Najvišji znesek za dajatev B za leto 2003/04 bi se zato moral dvigniti na 37,5 % intervencijske cene za zadevni beli sladkor.

- (4) Člen 4(1)(b) Uredbe (ES) št. 1260/2001 določa minimalno ceno za peso B, ki znaša 32,42 EUR na tono, ob upoštevanju člena 15(5) te uredbe, ki predvideva ustrezno prilagoditev cene za peso B v primeru prilagoditve najvišjega zneska za dajatev B.
- (5) Ukrepi, predvideni v tej uredbi, so skladni z mnenjem Upravljalnega odbora za sladkor –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Maksimalni znesek dajatve B iz prve alineje člena 15(4) Uredbe (ES) št. 1260/2001 se za tržno leto 2005/06 zviša na 37,5 % intervencijske cene za beli sladkor.

Člen 2

Minimalna cena za peso B iz člena 4(1)(b) Uredbe (ES) št. 1260/2001 se za tržno leto 2005/06 v skladu s členom 15(5) te uredbe določi na 28,84 EUR na tono.

Člen 3Ta uredba začne veljati tretji dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 5. avgusta 2005

Za Komisijo
Mariann FISCHER BOEL
Članica Komisije

⁽¹⁾ UL L 178, 30.6.2001, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 987/2005 (UL L 167, 29.6.2005, str. 12).

II

(Akti, katerih objava ni obvezna)

SVET

SKLEP SVETA

z dne 12. julija 2005

o smernicah za politike zaposlovanja držav članic

(2005/600/ES)

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 128(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽²⁾,

ob upoštevanju mnenja Odbora regij,

ob upoštevanju mnenja Odbora za zaposlovanje,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Člen 2 Pogodbe o Evropski uniji med drugim kot cilj Unije določa spodbujanje gospodarskega in socialnega napredka in visoko stopnjo zaposlenosti. Člen 125 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti navaja, da si države članice in Skupnost prizadevajo oblikovati usklajeno strategijo zaposlovanja in zlasti spodbujanja kvalificirane, usposobljene in prilagodljive delovne sile ter trgov dela, ki se odzivajo na gospodarske spremembe.

(2) Evropski svet je na zasedanju v Lizboni marca 2000 uvedel strategijo, usmerjeno v trajnostno gospodarsko

rast z več in boljšimi delovnimi mesti in večjo socialno kohezijo ter z dolgoročnimi cilji zaposlovanja, vendar so po petih letih ti cilji strategije še vedno zelo oddaljeni.

(3) Predstavitev integriranega svežnja Smernic zaposlovanja in širših smernic ekonomskih politik prispeva k ponovnemu osredotočanju Lizbonske strategije na rast in zaposlovanje. Evropska strategija zaposlovanja ima vodilno vlogo pri izvajanju ciljev zaposlovanja iz Lizbonske strategije. Krepitev socialne kohezije predstavlja tudi ključni element uspeha Lizbonske strategije. Obenem pa bo, kot je navedeno v Socialni agendi, uspeh Evropske strategije zaposlovanja prispeval k doseganju večje socialne kohezije.

(4) V skladu s sklepi spomladanskega zasedanja Evropskega sveta 22. in 23. marca 2005 mora Unija znotraj treh razsežnosti Lizbonske strategije (gospodarske, socialne in okoljske) aktivirati vse ustrezne nacionalne vire in vire Skupnosti – vključno s kohezijsko politiko, da bi bolje povežala njihove sinergije v splošni okvir trajnostnega razvoja.

(5) Cilji polne zaposlenosti, kakovosti delovnih mest, produktivnosti dela in socialne kohezije se morajo odražati v jasnih prednostnih nalogah: spodbuditi več ljudi, da se zaposlijo in ohranijo zaposlitev, povečati ponudbo delovne sile in posodobiti sisteme socialne zaščite; izboljšati prilagodljivost delavcev in podjetij ter povečati naložbe v človeški kapital z boljšim izobraževanjem in strokovnim usposabljanjem.

(6) Smernice zaposlovanja je treba v celoti pregledati le vsake tri leta, v vmesnem triletnem obdobju do leta 2008 pa mora ostati njihovo posodabljanje strogo omejeno.

⁽¹⁾ Mnenje, podano dne 26. maja 2005 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

⁽²⁾ Mnenje, podano dne 31. maja 2005 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

(7) Odbor za zaposlovanje in Odbor za socialno zaščito sta oblikovala skupno mnenje o Integriranih smernicah za rast in zaposlovanje (2005—2008).

Člen 2

Smernice se upoštevajo pri politikah zaposlovanja držav članic, o čemer se poroča v nacionalnih programih reform.

(8) Priporočila Sveta z dne 14. oktobra 2004 o izvajanju politik zaposlovanja držav članic ⁽¹⁾, še naprej ohranjajo svojo referenčno veljavo –

Člen 3

Ta sklep je naslovljen na države članice.

SKLENIL:

V Bruslju, 12. julija 2005

Člen 1

Sprejmejo se smernice politik zaposlovanja držav članic, kakor so določene v Prilogi.

Za Svet
Predsednik
G. BROWN

⁽¹⁾ UL L 326, 29.10.2004, str. 47.

PRILOGA

SMERNICE ZAPOSLOVANJA (2005–2008)

(Integrirane smernice 17–24)

- Smernica 17: Izvajanje politike zaposlovanja, usmerjene v doseganje polne zaposlenosti, izboljšanje kakovosti in produktivnosti dela ter krepitev socialne in teritorialne kohezije
- Smernica 18: Spodbujanje pristopa k zaposlitvi po življenjskih obdobjih
- Smernica 19: Zagotavljanje vključujočih trgov dela, izboljšanje privlačnosti dela in zagotavljanje, da se iskalcem zaposlitve, tudi depriviligiranim (prikrajšanim) osebam in neaktivnim osebam, izplača delati
- Smernica 20: Izboljšanje usklajenosti potreb trga dela
- Smernica 21: Spodbujanje fleksibilnosti v povezavi z varnostjo zaposlitve in zmanjševanje segmentacije trgov dela, ob upoštevanju vloge socialnih partnerjev
- Smernica 22: Skrbeti za takšno plačno politiko in obremenitev dela, ki bosta vzpodbujala zaposlovanje
- Smernica 23: Razširjanje in izboljšanje naložb v človeški kapital
- Smernica 24: Prilagajanje sistemov izobraževanja in usposabljanja novim zahtevam glede usposobljenosti

Smernice za politike zaposlovanja držav članic

Države članice v sodelovanju s socialnimi partnerji izvajajo svoje politike z namenom izpolnjevanja ciljev in prednostnih nalog za spodaj opredeljene ukrepe. Ob upoštevanju Lizbonske strategije politike držav članic na uravnotežen način spodbujajo:

- *Polno zaposlenost*: doseganje polne zaposlenosti ter zmanjševanje brezposelnosti in neaktivnosti s povečanjem povpraševanja in ponudbe po delovni sili je bistvenega pomena za vzdrževanje gospodarske rasti in krepitev socialne kohezije.
- *Izboljšanje kakovosti delovnih mest in produktivnosti dela*: naporji za povečanje stopnje zaposlenosti gredo v korak z izboljšanjem privlačnosti delovnih mest, kakovosti dela in rasti produktivnosti dela ter zmanjšanjem deleža zaposlenih, ki živijo pod pragom revščine. V celoti bi bilo treba izkoristiti sinergije med kakovostjo pri delu, produktivnostjo in zaposlovanjem.
- *Krepitev socialne in teritorialne kohezije*: potrebno je odločno ukrepanje za okrepitev socialne vključenosti, preprečitev izključenosti iz trga dela in za podporo integraciji zaposlovanja depriviligiranih (prikrajšanih) oseb ter za zmanjšanje regionalnih razlik v smislu zaposlenosti, brezposelnosti in produktivnosti dela, zlasti v regijah, ki zaostajajo v razvoju.

Za napredek so ključni enake možnosti in boj proti diskriminaciji. Pri izvajanju vseh ukrepov je treba zagotoviti upoštevanje načela enakosti spolov in vzpodbujati enakost spolov. Kot del novega medgeneracijskega pristopa se mora posebna pozornost posvetiti položaju mladih, izvajanju Evropskega pakta za mlade in spodbujanju dostopa do zaposlitve v celotnem aktivnem obdobju. Posebno pozornost je treba posvetiti tudi občutnemu znižanju razkorakov v stopnjah zaposlenosti depriviligiranih (ali prikrajšanih) oseb, vključno z invalidi, ter med državljani tretjih držav in državljani EU, v skladu s katerimi koli nacionalnimi cilji.

Pri ukrepanju morajo države zagotoviti dobro upravljanje politik zaposlovanja. Oblikovati morajo široko partnerstvo za spremembe, ki bo vključevalo parlamentarna telesa in interesne skupine, tudi na regionalni in lokalni ravni. Evropski in nacionalni socialni partnerji morajo imeti osrednjo vlogo. Ob koncu te priloge so navedeni številni cilji in merila uspešnosti, ki so bili določeni na ravni EU v okviru Evropske strategije zaposlovanja v sklopu smernic za leto 2003, in ki se morajo še nadalje spremljati s pomočjo kazalnikov in preglednic dosežkov. Države članice se pozove, da opredelijo svoje lastne zaveze in cilje, pri katerih morajo upoštevati prej omenjene cilje in merila uspešnosti ter na ravni EU sprejeta priporočila za leto 2004.

Dobro upravljanje zahteva tudi večjo učinkovitost pri dodeljevanju upravnih in finančnih sredstev. V soglasju s Komisijo si morajo države članice prizadevati pridobiti sredstva iz strukturnih skladov, zlasti Evropskega socialnega sklada, za izvajanje Evropske strategije zaposlovanja in poročati o sprejetih ukrepih. Posebno pozornost je treba nameniti krepitvi institucionalnih in administrativnih zmogljivosti v državah članicah.

Smernica št. 17: Izvajanje politike zaposlovanja, usmerjene v doseganje polne zaposlenosti, izboljšanje kakovosti in produktivnosti dela ter krepitev socialne in teritorialne kohezije.

Politike morajo do leta 2010 prispevati k uresnitvi 70 % skupne povprečne stopnje zaposlenosti v Evropski uniji, od tega za ženske najmanj 60 %, ter za starejše delavce (55 do 64 let) 50 %, ter k zmanjšanju brezposelnosti in neaktivnosti. Države članice morajo razmisliti o določitvi nacionalnih ciljnih stopenj zaposlenosti.

Pri doseganju teh ciljev se morajo ukrepi osredotočiti na naslednje prednostne naloge:

- spodbuditi več ljudi, da se zaposlijo in ohranijo zaposlitev, povečati ponudbo delovne sile in posodobiti sisteme socialne zaščite,
- izboljšati prilagodljivost delavcev in podjetij,
- povečati naložbe v človeški kapital z boljšim izobraževanjem in strokovnim usposabljanjem.

1. SPODBUDITI VEČ LJUDI, DA SE ZAPOSILIJO IN OHRANIJO ZAPOSILITEV, POVEČATI PONUDBO DELOVNE SILE IN POSODOBITI SISTEME SOCIALNE ZAŠČITE

Dvig stopenj zaposlenosti je najučinkovitejše sredstvo za ustvarjanje gospodarske rasti in spodbujanje socialno vključujočih gospodarstev, ki hkrati zagotavlja varnostne mreže za osebe, nezmožne za delo. Spodbujanje povečane ponudbe dela v vseh skupinah, novega pristopa k zaposlitvi po življenjskih obdobjih in posodabljanje sistemov socialne zaščite za zagotovitev njihove ustreznosti, finančne vzdržnosti in odzivnosti na spreminjajoče se potrebe v družbi sta čedalje bolj potrebna zaradi pričakovanega upada delovno aktivnega prebivalstva. Posebno pozornost je treba nameniti reševanju vztrajnih razkorakov v stopnji zaposlenosti med ženskami in moškimi ter nizkih stopenj zaposlenosti starejših delavcev in mladih, kar je del novega medgeneracijskega pristopa. Lotiti se je treba reševanja brezposelnosti mladih, ki je v povprečju dvakrat višja od skupne stopnje brezposelnosti. Oblikovati je treba prave razmere za pospeševanje zaposlovanja, ne glede na to, ali gre za prvo zaposlitev, vrnitev v zaposlitev po premoru ali željo po podaljšanju delovne aktivnosti. Izredno pomembni so kakovost delovnih mest, vključno s plačilom in ugodnostmi, delovni pogoji, varnost zaposlitve, dostop do vseživljenjskega učenja in poklicnega napredovanja, prav tako pa tudi podpora in spodbude, ki izhajajo iz sistemov socialne zaščite.

Smernica št. 18: Spodbujanje pristopa k zaposlitvi po življenjskih obdobjih s pomočjo:

- obnovljenega prizadevanja za izgradnjo poti zaposlovanja za mlade in zmanjševanja brezposelnosti mladih, na kar poziva Evropski pakt za mlade,
- odločnega ukrepanja za višanje participacije aktivnosti žensk na trgu dela in odpravo razkorakov med spoloma pri zaposlovanju, brezposelnosti in plačilu,
- boljše usklajenosti med poklicnim in zasebnim življenjem ter zagotavljanja dostopnega in finančno sprejemljivega otroškega varstva in oskrbe za druge vzdrževane člane,
- podpore za aktivno staranje, vključno z ustreznimi delovnimi pogoji, izboljšanim (poklicnim) zdravstvenim statusom ter primernimi spodbudami za delo in odvratanjem od predčasnega upokojevanja,
- sodobnih sistemov socialne zaščite, vključno s pokojninskimi in zdravstvenimi, ob zagotavljanju njihove ustreznosti, finančne vzdržnosti in odzivnosti na spreminjajoče se potrebe z namenom spodbujanja vključenosti in boljše varnosti zaposlitve ter daljše delovne aktivnosti.

Glej tudi integrirano smernico „Ohranitev gospodarske in fiskalne vzdržnosti kot podlage za večje zaposlovanje“ (št. 2).

Olajšanje dostopa do zaposlitve za iskalce zaposlitve, preprečevanje brezposelnosti in zagotavljanje, da tisti, ki postanejo brezposelni, ostanejo tesno povezani s trgom dela in povečujejo svojo zaposljivost, so izredno pomembni za povečanje delovne vključenosti in boj proti socialni izključenosti. To zahteva premagovanje ovir na trgu dela s pomočjo učinkovitega iskanja zaposlitve, olajšanje dostopa do usposabljanja in drugih aktivnih ukrepov na trgu dela ter zagotavljanje, da se delo izplača, pa tudi odstranjevanje pasti brezposelnosti, revščine in neaktivnosti. Posebno pozornost je treba nameniti spodbujanju vključevanja depriviligiranih (prikrajšanih) oseb, vključno z nižje usposobljenimi delavci, na trg dela, vključno s širjenjem socialnih storitev in socialnega gospodarstva, pa tudi razvijanjem novih zaposlitvenih možnosti kot odgovor na skupne potrebe. Še posebej pomembni so boj proti diskriminaciji, spodbujanje dostopa do zaposlitve za invalide ter vključevanje priseljencev in manjšin.

Smernica št. 19: Zagotavljanje vključujočih trgov dela, izboljšanje privlačnosti dela in zagotavljanje, da se iskalcem zaposlitve, tudi depriviligiranim (prikrajšanim) osebam in neaktivnim osebam, izplača delati, s pomočjo:

- aktivnih in preventivnih ukrepov na trgu dela, ki vključujejo zgodnje prepoznavanje potreb, pomoč pri iskanju zaposlitve, usmerjanje in usposabljanje kot del osebnih akcijskih načrtov, zagotavljanje socialnih storitev, potrebnih za podporo vključevanju najtežje zaposljivih oseb na trg dela, ter prispevanje k izkoreninjenju revščine,
- stalnega preverjanja spodbud in ovir, ki izhajajo iz sistemov davkov in dajatev, vključno z upravljanjem in pogojevanjem dajatev ter z znatnim zmanjšanjem visokih mejnih dejanskih davčnih stopenj, predvsem za tiste z nizkimi prihodki, ob hkratnem zagotavljanju ustrezne ravni socialne zaščite,
- razvoja novih zaposlitvenih možnosti na področju storitev za posameznike in podjetja, zlasti na lokalni ravni.

Da bi več ljudi našlo boljše zaposlitev, je treba okrepiti tudi infrastrukturo trga dela na nacionalni ravni in na ravni EU, tudi prek mreže EURES, da bi bolje predvideli in rešili morebitna neskladja. V tem okviru ima mobilnost delavcev v Evropski uniji ključno vlogo in jo je treba v celoti zagotoviti v okviru Pogodb. Na nacionalnih trgih dela je treba popolnoma upoštevati tudi dodatno ponudbo delovne sile, ki je posledica priseljevanja državljanov tretjih držav.

Smernica št. 20: Izboljšanje usklajenosti potreb trga dela s pomočjo:

- posodobitve in okrepitve institucij trga dela, zlasti zavodov za zaposlovanje, tudi z namenom zagotavljanja večje preglednosti možnosti za zaposlovanje in usposabljanje na nacionalni in evropski ravni,
- odpravljanja ovir za mobilnost delavcev po Evropi znotraj okvira Pogodb,
- boljšega predvidevanja potreb po strokovni usposobljenosti ter pomanjkanja in ozkih grl na trgu dela,
- ustreznega upravljanja ekonomskih migracij.

2. IZBOLJŠATI PRILAGODLJIVOST DELAVCEV IN PODJETIJ

Evropa mora izboljšati svojo sposobnost za predvidevanje, odziv in absorpiranje gospodarskih in socialnih sprememb. To zahteva zaposlovanju prijazno gibanje stroškov dela, sodobne oblike organizacije dela in dobro delujoče trge dela, ki bodo omogočali več fleksibilnosti v povezavi z varnostjo zaposlitve, da bi zadovoljili potrebe podjetij in delavcev. To bi moralo prispevati tudi k preprečevanju nastajanja segmentiranih trgov dela in zmanjševanju neprijavljenega dela.

V današnjem čedalje bolj globalnem gospodarstvu z odpirajočimi se trgi in nastajanjem vedno novih tehnologij se podjetja in delavci srečujejo s potrebo, pa tudi s sposobnostjo prilagajanja. Medtem ko je proces strukturnih sprememb sicer na splošno ugoden za gospodarsko rast in zaposlovanje, pa prinaša tudi spremembe, ki močno posežejo v življenje nekaterih delavcev in podjetij. Podjetja morajo postati fleksibilnejša, da se lahko odzivajo na nenadne spremembe v povpraševanju po njihovih proizvodih in storitvah, prilagajajo novim tehnologijam in da so sposobna stalno uvajati inovacije, da bi ostala konkurenčna. Odzvati se morajo tudi na vse večjo zahtevo po kakovosti delovnih mest, ki je povezana z delavčevimi osebnimi željami in spremembami v družinskem življenju, spopasti pa se bodo morala tudi s starajočo se delovno silo in manjšim številom na novo zaposlenih mladih. Za delavce postaja delovno življenje bolj zapleteno, saj postajajo delovni vzorci bolj raznoliki in neredni, v življenjskem ciklusu pa je treba uspešno izpeljati vse več prehodov. Pri hitro spreminjajočih se gospodarstvih in spremljajočem prestrukturiranju se morajo spopadati z novimi načini dela, vključno s povečano uporabo informacijsko-komunikacijskih tehnologij (IKT) in s spremembami delovnega statusa, ter biti pripravljeni na vseživljensko učenje. Za širši dostop do zaposlitvenih priložnosti v vsej EU je prav tako potrebna geografska mobilnost.

Smernica št. 21: Spodbujanje fleksibilnosti v povezavi z varnostjo zaposlitve in zmanjševanje segmentacije trgov dela s pomočjo:

- prilagoditve zakonodaje o zaposlovanju skupaj s pregledom, kjer je to potrebno, različnih pogodbenih ureditev in ureditev delovnega časa,
- urejanja vprašanja neprijavljenega dela,
- boljšega predvidevanja in pozitivnega upravljanja sprememb, vključno z gospodarskim prestrukturiranjem, predvsem sprememb, povezanih z liberalizacijo trgovine, da se tako kar najbolj zmanjšajo socialni stroški in se olajša prilagajanje,
- spodbujanja in razširjanja inovativnih in prilagodljivih oblik organizacije dela z namenom izboljšati kakovost in produktivnost dela, vključno z zdravjem in varnostjo,
- podpore prehodom v poklicnem statusu, vključno z usposabljanjem, samozaposlitvijo, ustanavljanjem podjetij in geografsko mobilnostjo.

Glej tudi integrirano smernico „Spodbujanje večje skladnosti med makroekonomskimi in strukturnimi politikami ter politikami zaposlovanja“ (št. 5).

Da bi se kar najbolj povečalo odpiranje novih delovnih mest, ohranila konkurenčnost in prispevalo k splošnemu gospodarskemu okviru, morajo biti celotna gibanja plač v skladu z rastjo produktivnosti v gospodarskem ciklusu in izražati stanje na trgu dela. Za lažje ustvarjanje novih delovnih mest, zlasti za nizko plačane zaposlitve, bodo morda potrebna tudi prizadevanja za zmanjšanje stroškov dela, ki ne spadajo v plačo, in za pregled davčnega primeža.

Smernica št. 22: Zagotavljanje plačne politike in obremenitve dela, ki vzpodbuja zaposlovanje s pomočjo:

- spodbujanja socialnih partnerjev v okviru njihovih pristojnosti za oblikovanje pravega okvira za pogajanja o plačah, da bi se izrazili izzivi glede produktivnosti in trga dela na vseh ustreznih ravneh in da bi se izognili razkorakom v plačah med spoloma,
- pregleda vpliva stroškov dela, ki ne spadajo v plačo, in – kjer je to potrebno – prilagajanja njihove strukture in ravni, zlasti z namenom zmanjšanja davčnih obremenitev najnižjih plač.

Glej tudi integrirano smernico „Zagotavljanje, da gibanje plač prispeva k makroekonomski stabilnosti in rasti“ (št. 4).

3. POVEČATI NALOŽBE V ČLOVEŠKI KAPITAL Z BOLJŠIM IZOBRAŽEVANJEM IN STROKOVNIM USPOSABLJANJEM

Evropa mora več vlagati v človeški kapital. Vse preveč ljudem ne uspe vstopiti ali ostati na trgu dela, zaradi pomanjkanja kvalifikacij ali zaradi neustreznih kvalifikacij. Da bi EU izboljšala dostop do zaposlitve za vse starosti ter dvignila ravni produktivnosti in kakovosti pri delu, potrebuje večje in učinkovitejše naložbe v človeški kapital ter vseživljenjsko učenje v korist posameznikov, podjetij, gospodarstva in družbe.

Na znanju in storitvah temelječa gospodarstva, zahtevajo drugačno strokovno usposobljenost kot pa tradicionalne industrije; strokovna znanja, ki jih je treba vpričo tehnoloških sprememb in inovacij tudi stalno izpopolnjevati. Če delavci želijo ostati in napredovati v delu, morajo strokovna znanja redno izpopolnjevati in obnavljati. Produktivnost podjetij je odvisna od oblikovanja in ohranjanja delovne sile, ki se je sposobna prilagajati spremembam. Vlade morajo zagotoviti, da se izboljša dosežena raven izobrazbe in da – v skladu z Evropskim paktom za mlade – mladi pridobijo potrebne ključne sposobnosti. Mobilizirati je treba vse interesne skupine, da bi razvili in spodbujali ustrezno kulturo vseživljenjskega učenja od najzgodnejšega obdobja. Da bi dosegli znatnejše povečanje javnih in zasebnih naložb v človeške vire na prebivalca ter zagotovili kakovost in učinkovitost teh naložb, je pomembno, da se zagotovi pravična in pregledna delitev stroškov in odgovornosti med vsemi udeleženci. Države članice morajo bolje uporabljati strukturne sklade in Evropsko investicijsko banko pri vlaganjih v izobraževanje in usposabljanje. Da bi dosegle te cilje, se države članice zavezujejo, da oblikujejo celostne strategije za vseživljenjsko učenje do leta 2006 ter uresničujejo delovni program Izobraževanje in usposabljanje 2010.

Smernica št. 23: Razširjanje in izboljšanje naložb v človeški kapital s pomočjo:

- vključujočih politik izobraževanja in usposabljanja ter ukrepov z namenom občutnega olajšanja dostopa do začetnega poklicnega, srednješolskega in visokošolskega izobraževanja, vključno s pripravništvu in podjetniškim usposabljanjem,
- bistvenega zmanjšanja zgodnjih osipnikov,
- učinkovitih strategij za vse dostopnega vseživljenjskega učenja v šolah, podjetjih, javnih organih in gospodinjstvih, skladno z evropskimi sporazumi, vključno z ustreznimi spodbudami in mehanizmi delitve stroškov, z namenom, da se izboljša sodelovanje pri stalnem usposabljanju, usposabljanju na delovnem mestu, v vseh življenjskih obdobjih, zlasti za nizko kvalificirane in starejše delavce.

Glej tudi integrirano smernico „Povečanje in izboljšanje naložb v raziskave in razvoj, predvsem s strani zasebnih podjetij“ (št. 7).

Zastavljanje ambicioznih ciljev in večje naložbe s strani vseh udeležencev ne zadostujejo. Da bi zagotovili usklajenost ponudbe in povpraševanje v praksi, morajo biti sistemi vseživljenjskega učenja cenovno dostopni, dosegljivi in se morajo odzivati na spreminjajoče se potrebe. Prilagajanje in krepitev zmogljivosti sistemov izobraževanja in usposabljanja sta nujna za izboljšanje njihovega pomena na trgu dela, njihove odzivnosti na potrebe na znanju temelječega gospodarstva in družbe ter njihove učinkovitosti. Z IKT se lahko izboljša dostop do učenja in se ga bolje priredi posameznim potrebam delodajalcev in delojemalcev. Za večji dostop do zaposlitvenih priložnosti v vsej EU je prav tako potrebna večja mobilnost zaradi dela in učenja. Treba je odpraviti preostale ovire za mobilnost na evropskem trgu dela, zlasti tiste, ki so povezane s priznavanjem in preglednostjo kvalifikacij in usposobljenosti. Pomembno bo uporabljati dogovorjene evropske instrumente in reference v podporo reformam nacionalnih sistemov izobraževanja in usposabljanja, kakor je določeno v delovnem programu Izobraževanje in usposabljanje 2010.

Smernica št 24: Prilagajanje sistemov izobraževanja in usposabljanja novim zahtevam glede usposobljenosti s pomočjo:

- dviga in zagotavljanja privlačnosti, odprtosti in standardov kakovosti izobraževanja in usposabljanja, razširitve ponudbe priložnosti za izobraževanje in usposabljanje ter zagotavljanja fleksibilnih oblik učenja ter večjih možnosti za mobilnost študentov in pripravnikov,
- lajšanja in večanja raznolikosti dostopa vseh do izobraževanja in usposabljanja ter do znanja z organizacijo delovnega časa, storitvami podpor družinam, poklicnim usmerjanjem in, če je to primerno, z novimi oblikami delitve stroškov,
- odzivanja na nove poklicne potrebe, ključne sposobnosti in prihodnje zahteve po strokovnih znanjih z izboljšanjem opredelitve in preglednosti kvalifikacij, njenega učinkovitega priznavanja ter potrjevanja neformalnega in priložnostnega učenja.

Cilji in merila uspešnosti, določeni v okviru evropske strategije zaposlovanja

V okviru evropske strategije zaposlovanja so bili dogovorjeni naslednji cilji in merila uspešnosti:

- da se vsaki brezposelni osebi omogoči nov začetek, in sicer za mlade v roku 6 mesecev po nastopu brezposelnosti in za odrasle v roku 12 mesecev, v obliki usposabljanja, preusposabljanja, delovne prakse, delovnega mesta ali drugega zaposlitvenega ukrepa, po potrebi v povezavi s stalno pomočjo pri iskanju zaposlitve,
- da bi do leta 2010 25 % dolgotrajno brezposelnih moralo biti vključenih v aktivne ukrepe v obliki usposabljanja, preusposabljanja, delovne prakse ali drugih zaposlitvenih ukrepov s ciljem doseči povprečje treh vodilnih držav članic,
- da imajo iskalci zaposlitve na celotnem ozemlju EU dostop do vseh prostih delovnih mest, ki jih objavljajo zavodi za zaposlovanje držav članic,
- dvig dejanske povprečne upokojitvene starosti na ravni Evropske unije ob odhodu s trga dela za pet let do leta 2010 (v primerjavi z 59,9 let v letu 2001),
- do leta 2010 zagotoviti otroško varstvo najmanj 90 % otrok od starosti 3 let do začetka obveznega šolanja in vsaj za 33 % otrok do starosti 3 let,
- povprečni delež osipnikov na ravni EU največ 10 %,
- do leta 2010 bi v EU morale imeti srednješolsko izobrazbo najmanj 85 % dvaindvajsetletnikov,
- da bi povprečni delež udeležencev vseživljenjskega učenja v EU moral znašati najmanj 12,5 % odraslega, za delo sposobnega prebivalstva (starostna skupina od 25 do 64 let).

PRIPOROČILO SVETA

z dne 12. julija 2005

o širših smernicah ekonomskih politik držav članic in skupnosti (2005–2008)

(2005/601/ES)

SVET EVROPSKE UNIJE –

kakovosti izvedbe in k hitrejšemu prisvajanju Lizbonske strategije.

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 99(2) Pogodbe,

V tem smislu te širše smernice ekonomskih politik (ŠSEP) odražajo nov začetek za Lizbonsko strategijo in se osredotočajo na prispevek ekonomskih politik k zagotavljanju hitreje rasti in novih delovnih mest. Razdelek A teh ŠSEP govori o prispevku, ki ga v ta namen lahko doprinesejo makroekonomske politike. Razdelek B je osredotočen na ukrepe in politike, ki jih morajo izvesti države članice, da bi se okrepila znanje in inovativnost za rast ter da bi Evropa postala privlačnejša za naložbe in delo. V skladu s sklepi zasedanja Evropskega sveta v Bruslju (22. in 23. marca 2005) morajo ŠSEP – kot glavni instrument za usklajevanje ekonomskih politik – še naprej zajemati vse vrste makroekonomskih in mikroekonomskih politik ter tudi politiko zaposlovanja, kolikor ta vpliva na te vrste politik; ŠSEP bodo zagotovile splošno ekonomsko usklajenost med tremi razsežnostmi strategije. Za ŠSEP bodo še naprej veljala sedanja pravila večstranskega nadzora.

ob upoštevanju priporočila Komisije,

ob upoštevanju razprave Evropskega sveta z dne 16. in 17. junija 2005,

ker je Evropski parlament sprejel Resolucijo o priporočilu Komisije –

PRIPOROČA:

Te smernice se uporabljajo v vseh državah članicah in Skupnosti. Namenjene so pospeševanju skladnosti reformnih ukrepov, vsebovanih v nacionalnih reformnih programih, ki so jih oblikovale države članice, dopolnjeval pa jih bo program Skupnosti za Lizbonsko strategijo 2005–2008, v katerem so zajeti vsi ukrepi, ki se bodo izvedli na ravni Skupnosti v korist rasti in zaposlovanju. Pri izvajanju vseh ustreznih vidikov teh smernic je treba upoštevati načelo enakih možnosti za ženske in moške.

UVOD

Evropski svet je na zasedanju marca 2005 **Lizbonski strategiji dal nov zagon, s tem da se je osredotočil na rast in zaposlovanje v Evropi** ⁽¹⁾. S to odločitvijo so voditelji držav in vlad jasno sporočili prednostne naloge Evropske unije v prihodnjih letih. Evropa mora za uresničitev lizbonskih ciljev svoje politike še nadalje osredotočiti na rast in zaposlovanje, pri čemer naj sloni na stabilni makroekonomski politiki in deluje v okviru ciljev spodbujanja socialne kohezije in okoljske trajnosti, ki sta temeljna elementa Lizbonske strategije.

Posebno pozornost je treba nameniti uresnitvi Lizbonske agende. Da bi dosegla te cilje, mora Unija zbrati čim več sredstev tako na ravni držav članic kot Skupnosti in tako še bolj izkoristiti učinek njihovega medsebojnega dopolnjevanja. Tudi udeleževanje ustreznih zainteresiranih strani lahko pripomore h krepitvi zavesti o potrebi po makroekonomskih politikah, usmerjenih k rasti in stabilnosti, ter po strukturnih reformah, k boljši

GOSPODARSKO STANJE V EU

Gospodarska dejavnost v EU, ki se je vzpenjala od sredine 2003 dalje, je v drugi polovici leta 2004 doživela padec zaradi učinkov zunanjih dejavnikov, kot so visoke in spremenljive cene nafte, upočasnitev širjenja svetovne trgovine in rast vrednosti eura. Deloma so za manjšo prožnost nekaterih evropskih ekonomij krive tudi dolgotrajne strukturne pomanjkljivosti. Realna rast BDP bo po pričakovanjih v letu 2005 še naprej zmerna, toda prenos iz leta 2004, ki je bil manjši od pričakovanega, bo neizogibno vplival na skupno letno povprečje. Prispevek domačega povpraševanja k okrevanju s strani držav članic je bil do sedaj zelo različen, toda prek leta se pričakuje postopna krepitev, ki jo bodo spodbudili ugodni pogoji financiranja (tudi nizke obrestne mere) in nadzorovani inflacijski pritiski.

⁽¹⁾ Sklepi z zasedanja Evropskega sveta marca 2005, (http://ue.eu.int/cms3_fo/showPage.asp?lang=en&id=432&mode=g&name).

Gospodarsko okrevanje je odvisno predvsem od ponovnega vzpona svetovne rasti in naglega povečanja svetovne trgovine. Medtem ko se ciklus svetovne rasti vzpenja in vsrkava zaviralni učinek višjih svetovnih cen nafte, bo večji zagon gospodarstva vse bolj slonel na domačem povpraševanju v EU. Strukturne in makroekonomske politike je treba obravnavati ob upoštevanju povišanja cen surovin, predvsem nafte, in padajočega pritiska na industrijske cene. Ponovna vzpostavitev stopenj potencialne rasti v EU je torej v veliki meri odvisna od povečanega zaupanja podjetij in potrošnikov kot tudi od ugodnega razvoja svetovnega gospodarstva, vključno s cenami nafte in menjalnimi tečaji. Zaradi tega je pomembno, da ekonomske politike spodbujajo zaupanje in tako kratkoročno pripomorejo k vzpostavitvi pogojev za večje domače povpraševanje in ustvarjanje delovnih mest, strukturne reforme pa srednjeročno prispevajo k razmahu potenciala rasti.

Stopnja brezposelnosti se bo predvidoma zmanjšala, čeprav počasi, na 8,7 % v letu 2006. Ocenjena splošna stopnja zaposlenosti v letu 2003 je za EU-25 znašala 63,0 %, kar je precej pod dogovorjeno ciljno ravnijo, ki znaša 70 %. Uresničevanje ciljne stopnje 60 % za zaposlenost žensk napreduje počasi; za EU-25 ta stopnja trenutno znaša 55,1 %, vendar se bo po pričakovanju dvignila. Stopnja zaposlenosti starejših delavcev, ki se je vzpela do višine nekaj čez 40,2 %, je še najbolj oddaljena od ciljne stopnje 50 % za leto 2010. Pri tem je napredek pri izboljšanju kakovosti delovnih mest neenak, gospodarsko nazadovanje pa je izpostavilo težave v zvezi s socialno vključenostjo. Dolgoročna brezposelnost se je po večletnem upadanju znova povečala in ni videti, da se bo v bližnji prihodnosti zmanjšala.

Počasno gospodarsko okrevanje EU je vzrok za nenehno zaskrbljenost. Gospodarstvo EU je v več pogledih bolj oddaljeno od cilja, da postane najbolj konkurenčno gospodarstvo na svetu, kot je bilo marca 2000. V tem smislu se prepad med potencialom rasti Evrope in njenih gospodarskih partnerjev ni bistveno zmanjšal.

— Prva razlaga za nadaljevanje nezadostne uspešnosti gospodarstva Unije je, da **vložek delovne sile ostaja razmeroma nizek**. Prizadevanja držav članic so omogočila povečanje stopnje zaposlenosti z 61,9 % v letu 1999 na 63,0 % v letu 2003. Vendar se morajo prizadevanja nadaljevati, zlasti pri zaposlovanju mladih in starejših delavcev, če naj se uresničijo cilji Lizbonske strategije.

— Druga ključna razlaga za manjšo uspešnost gospodarstva EU je povezana z **nizko stopnjo rasti produktivnosti**. Rast produktivnosti že več desetletij upada.

RAZDELEK A

MAKROEKONOMSKE POLITIKE ZA RAST IN DELOVNA MESTA ⁽¹⁾

A.1 *Makroekonomske politike, ki ustvarjajo pogoje za večjo rast in nova delovna mesta*

Zagotovimo gospodarsko stabilnost za dvig zaposlenosti in potenciala rasti

Dobre makroekonomske politike so izredno pomembne za podporo dobro uravnoteženega gospodarskega razmaha in celotne uresničitve trenutnega potenciala rasti. Prav tako so izredno pomembne za določitev okvirnih pogojev, ki bodo spodbudili ustrezno raven varčevanja in naložb ter močnejšo usmerjenost zadnjih v znanje in inovativnost, tako da bi gospodarstvo stopilo na pot trajnostne, višje in neinflatorne rasti in zaposlovanja. To naj bi pripomoglo k ohranjanju ugodnih dolgoročnih obrestnih mer in prispevalo k sprejemljivemu razvoju menjalnih tečajev. Pri načrtovanju za prihodnost morajo podjetja in posamezniki zaupati v stabilnost cen.

Monetarne politike lahko prispevajo z uresničevanjem stabilnosti cen in, brez poseganja v ta cilj, s podpiranjem drugih splošnih ekonomskih politik, ki zadevajo rast in zaposlovanje. Za nove države članice bo pomembno, da bodo monetarne politike prispevale k doseganju trajnostne realne – in nominalne – konvergence. Režimi menjalnih tečajev so pomemben del splošnega okvira ekonomske in monetarne politike, zato jih je treba usmerjati k doseganju realne in trajnostne nominalne konvergence. Sodelovanje v mehanizmu deviznih tečajev ERM II naj bi na ustrezni stopnji po pristopu pomagalo pri teh prizadevanjih. Dodaten izziv makroekonomske politike v nekaterih od teh držav članic je ohranjanje proračunskih primanjkljajev v okviru, znotraj katerega je mogoče zagotoviti razumno zunanje financiranje. Pri tem bo davčna omejitev izredno pomembna za zmanjšanje proračunskih primanjkljajev.

⁽¹⁾ Pri izvajanju spodaj določenih smernic politik morajo države članice upoštevati, da priporočila, specifična za posamezne države in izdana v okviru Priporočila Sveta z dne 26. junija 2003 o širših smernicah ekonomskih politik držav članic in Skupnosti (za obdobje 2003–2005), kakor je bilo dopolnjeno in posodobljeno v okviru Priporočila Sveta z dne 5. julija 2004 o posodobitvi teh smernic, še naprej ohranjajo svojo referenčno veljavo.

Zagotovitev trdnega proračunskega stanja bo v celotnem ciklu omogočila polno in simetrično delovanje samodejnih proračunskih stabilizatorjev z namenom stabiliziranja proizvodnje znotraj trenda višje in trajnostne rasti. Za tiste države članice, ki so že dosegle trdno proračunsko stanje, bo izziv takšno stanje tudi ohraniti. Za preostale države članice je izredno pomembno, da sprejmejo potrebne ukrepe za izboljšanje za doseganje srednjeročnih proračunskih ciljev, zlasti če se izboljšajo gospodarske razmere, ter se tako izognejo procikličnim politikam in se postavijo v položaj, v katerem je dovolj prostora za polno delovanje samodejnih stabilizatorjev v celotnem ciklu pred naslednjo gospodarsko recesijo. V skladu s poročilom Ecofina „Izboljšanje izvajanja Pakta stabilnosti in rasti“, ki ga je potrdil Evropski svet (22. in 23. marca 2005), je treba srednjeročne proračunske cilje za posamezne države članice opredeliti različno, glede na raznolikosti gospodarskega in proračunskega stanja in razvoja ter davčnega tveganja za vzdržnost javnih financ, tudi ob upoštevanju morebitnih demografskih sprememb. Zahteve Pakta stabilnosti in rasti, ki veljajo za države članice na območju eura, veljajo tudi za države članice v okviru ERM II.

Smernica št. 1. Zagotoviti gospodarsko stabilnost za trajnostno rast. 1. države članice morajo v skladu s Paktom stabilnosti in rasti upoštevati svoje srednjeročne proračunske cilje. Če ta cilj še ni bil dosežen, morajo sprejeti vse potrebne ukrepe za izboljšanje, da bi ga dosegle. Države članice se morajo izogibati procikličnim davčnim politikam. Poleg tega je nujno, da države članice s čezmernim primanjkljajem sprejmejo učinkovite ukrepe za zagotovitev takojšnjega zmanjšanja čezmernega primanjkljaja. 2. Države članice, ki knjižijo proračunske primanjkljaje, za katere obstaja tveganje, da bodo nevzdržni, bi si morale prizadevati za njihovo izravnavo z izvajanjem strukturnih reform, ki spodbujajo zunanjo konkurenčnost in po potrebi prispevajo k njihovi izravnavi prek davčnih politik. Glej tudi integrirano smernico „Prispevanje k dinamični in dobro delujoči ekonomski in monetarni uniji (EMU)“ (št. 6).

Zavarujmo dolgoročno gospodarsko vzdržnost glede na staranje prebivalstva Evrope

Staranje prebivalstva Evrope pomeni resno tveganje za dolgoročno trajnost gospodarstva Evropske unije. Glede na zadnje napovedi se bo do leta 2050 število delovno sposobnega prebivalstva (starost 15–64 let) znižalo za 18 % v primerjavi z letom 2000, število ljudi, starejših od 65 let, pa povečalo za 60 %. To ne pomeni samo višjih koeficientov starostne odvisnosti, ampak, razen če se že zdaj ne sprejmejo ukrepi za ohranitev dolgoročne fiskalne vzdržnosti, tudi možnost vse večjega bremena dolga zaradi povečanja javne porabe, povezane s staranjem prebivalstva, ter nižjega potencialnega proizvoda na prebivalca zaradi upada delovno aktivnega prebivalstva, pa tudi prihodnje težave financiranja pokojninskih sistemov ter sistemov socialnega zavarovanja in zdravstvenega varstva.

Države članice morajo gospodarske posledice staranja prebivalstva obravnavati tako, da si, kot del dobro uveljavljene tristranske strategije za reševanje proračunskih posledic staranja prebivalstva, prizadevajo kar najhitreje zniževati dolg in spodbujajo dvig stopnje zaposlenosti in povečanje ponudbe delovne sile ter s tem izravnavajo vpliv prihodnjega zmanjšanja števila delovno sposobnih oseb. Stopnja zaposlenosti, ki je, ne glede na nedavno povečanje na 63,0 % v letu 2003, še vedno relativno nizka, kaže na to, da ima Evropa veliko zalogo neizkoriščene delovne sile. V prihodnje so tako mogoče precejšnje izboljšave, zlasti kar zadeva zaposlovanje žensk, mladih in starejših delavcev. V skladu s to strategijo je izredno pomembna tudi posodobitev sistemov socialne zaščite, da se zagotovi njihova finančna obstojnost s spodbujanjem delovno sposobnega prebivalstva k aktivnemu sodelovanju na trgu delovne sile, hkrati pa se zagotovi izpolnjevanje ciljev teh sistemov, kar zadeva njihovo dostopnost in ustreznost. Zlasti izboljšano vzajemno delovanje med sistemi socialne zaščite in trgi delovne sile lahko odpravi izkrivljanja ter spodbudi daljše delovno življenje ob pričakovani daljši življenjski dobi.

Smernica št. 2. Za zavarovanje gospodarske in fiskalne vzdržnosti kot podlage za večje zaposlovanje morajo države članice glede na predvidene stroške zaradi staranja prebivalstva: 1. poskusiti zadovoljivo hitro zniževati državni dolg in tako okrepiti javne finance, 2. reformirati in okrepiti pokojninske sisteme in sisteme socialnega zavarovanja in zdravstvenega varstva, da zagotovijo njihovo finančno obstojnost ter njihovo socialno ustreznost in dostopnost, in 3. sprejeti ukrepe za povečano sodelovanje na trgu delovne sile in dvig ponudbe delovne sile, predvsem med ženskami, mladimi in starejšimi delavci, ter spodbujati pristop k zaposlitvi po življenjskih obdobjih z namenom povečanja delovnih ur v gospodarstvu. Glej tudi integrirano smernico „Spodbujanje pristopa k zaposlitvi po življenjskih obdobjih“ (št. 18 in 4, 19, 21).

Spodbujajmo učinkovito dodeljevanje sredstev, usmerjeno v rast in zaposlovanje

Dobro zamišljeni davčni sistemi in sistemi izdatkov, ki spodbujajo učinkovito dodeljevanje sredstev, so nujno potrebni za javni sektor, da lahko v celoti prispeva k rasti in zaposlovanju brez ogrožanja ciljev gospodarske stabilnosti in vzdržnosti. To je mogoče doseči s preusmeritvijo porabe v kategorije, ki spodbujajo rast, kot so raziskave in razvoj, fizična infrastruktura, okolju prijazne tehnologije, človeški kapital in znanje. Države članice lahko tudi pomagajo nadzirati druge kategorije izdatkov z uporabo pravil o izdatkih in spremljanjem učinkov državnih potrošnje ter z vzpostavitvijo ocenjevalnih mehanizmov, ki zagotavljajo dobro oblikovanje posameznih reformnih ukrepov in celotnih svežnjev reform. Ključna prednostna naloga za gospodarstvo EU je zagotoviti, da davčne strukture in njihovo vzajemno delovanje s sistemi dajatev spodbujajo višji potencial rasti z večjim zaposlovanjem in naložbami.

Smernica št. 3. Za spodbujanje učinkovitega dodeljevanja sredstev, usmerjenega v rast in zaposlovanje morajo države članice brez vpliva na smernice o gospodarski stabilnosti in vzdržnosti v skladu z Lizbonsko strategijo preusmeriti sestavo javnih izdatkov v kategorije, ki spodbujajo rast, prilagoditi davčne strukture za okrepitev potenciala rasti, zagotoviti vzpostavitev mehanizmov za oceno razmerja med javno porabo in doseganjem ciljev politike ter poskrbeti za splošno skladnost svež-njev reform. Glej tudi integrirano smernico „Spodbujanje trajnostne uporabe virov in krepitev sinergičnega učinka varovanja okolja in gospodarske rasti“ (št. 11).

Zagotovimo, da bo gibanje plač prispevalo k rasti in stabilnosti ter dopolnilo strukturne reforme

Razvoj plač lahko prispeva k stabilnim makroekonomskim razmeram in spletu zaposlovanju prijaznih politik, če so realna povečanja plač v skladu z osnovno stopnjo srednjeročne rasti produktivnosti in združljiva s stopnjo donosnosti, ki omogoča naložbe za spodbujanje produktivnosti, zmogljivosti in zaposlovanja. Začasni dejavniki, kot so nihanja produktivnosti zaradi cikličnih dejavnikov ali enkratnih dvigov v stopnji inflacije, tako ne smejo povzročiti nevezdržnega trenda rasti plač, gibanje plač pa odraža razmere na lokalnem trgu delovne sile.

Ob upoštevanju stalnega pritiska na rast cen nafte in surovin je potreben stalen nadzor vpliva obračuna plač in povečanja stroškov dela na stabilnost cen in cenovno konkurenčnost. Dobrodošlo je dejstvo, da do sedaj teh posrednih posledic še ni bilo opaziti. Ta vprašanja je treba upoštevati pri stalnem dialogu in izmenjavi informacij med monetarnimi in davčnimi organi ter socialnimi partnerji v okviru makroekonomskega dialoga.

Smernica št. 4. Za zagotovitev, da bo gibanje plač prispevalo k makroekonomski stabilnosti in rasti, in za večjo usklajenost morajo države članice zagotoviti pravšnje okvirne pogoje za pogajanja o plačah, pri čemer v celoti upoštevajo vlogo socialnih partnerjev, z namenom spodbuditi razvoj nominalnih plač in stroškov dela, skladno s stabilnostjo cen in srednjeročnim trendom produktivnosti ter ob upoštevanju razlik v usposobljenosti in pogojih na lokalnem trgu delovne sile. Glej tudi integrirano smernico „Zagotavljanje zaposlovanju prijaznih gibanj stroškov dela in mehanizmov določanja plač“ (št. 22).

Spodbujajmo skladne makroekonomske in strukturne politike ter politike zaposlovanja

Vloga dobrih makroekonomskih politik je ustvariti razmere, ki pospešujejo ustvarjanje delovnih mest in rast. Strukturne

reforme, skladne s trdnim kratko- in srednjeročnim fiskalnim položajem, so bistvenega pomena za srednjeročno povečanje produktivnosti in zaposlovanja in kot take pripomorejo k popolnemu izkoristku in krepitvi potenciala rasti. Prispevajo tudi k fiskalni vzdržnosti, makroekonomski stabilnosti in odpornosti na šoke. Ustrezne makroekonomske politike so obenem ključni element za izkoriščanje vseh ugodnosti strukturnih reform, kar zadeva rast in zaposlovanje. Ključna lastnost skupne gospodarske strategije držav članic je zagotoviti, da imajo dosleden niz strukturnih politik, ki podpirajo makroekonomski okvir in obratno. Zlasti morajo tržne reforme izboljšati splošno prilagodljivost in sposobnost prilagoditve gospodarstva kot odgovor na spremembo cikličnih gospodarskih razmer in tudi dolgoročnejših trendov, kot sta globalizacija in tehnologija. V tem pogledu si je treba prizadevati za reforme davčnih sistemov in sistemov dajatev, da se bo delo izplačalo in da bi se izognili morebitnim zaviralnim učinkom za sodelovanje na trgu delovne sile.

Smernica št. 5. Za spodbujanje večje skladnosti med makroekonomskimi in strukturnimi politikami ter politikami zaposlovanja si morajo države članice prizadevati za reforme na trgu delovne sile in proizvodnih trgih, kar obenem poveča potencial rasti in podpira makroekonomski okvir, tako da povečajo prilagodljivost, mobilnost dejavnikov in sposobnost prilagoditve na trgih delovne sile in proizvodnih trgih kot odgovor na globalizacijo, tehnološki napredek, preusmeritev povpraševanja in ciklične spremembe. Države članice morajo zlasti ponovno spodbuditi reforme obdavčevanja in dajatev ter tako povečati spodbude in zagotoviti, da se bo delo izplačalo; izboljšati morajo prilagodljivost trgov delovne sile, pri čemer sta prožnost in varnost zaposlitve povezana; izboljšati morajo tudi zaposljivost, s tem da vlagajo v človeške vire. Glej tudi integrirano smernico „Spodbujanje prožnosti v povezavi z varnostjo zaposlitve in zmanjševanje segmentacije trgov dela, ob upoštevanju vloge socialnih partnerjev“ (št. 21 in št. 19).

A.2 Zagotovimo dinamično in dobro delujoče območje eura

Potreba po doseganju višje rasti in zaposlovanja je še zlasti občutna v območju eura zaradi njegovih nedavnih gospodarskih dosežkov pod pričakovanji in nizke ravni potencialne rasti v višini približno 2 odstotkov (ocene Komisije). Komisija je v svoji zadnji pomladanski napovedi predvidevanje za 2005 revidirala navzdol, in sicer na 1,6 % rast v euroobmočju. V območju eura se lahko povečajo gospodarske razlike, kar zadeva rast, notranje povpraševanje in inflacijske pritiske. Upad gospodarske rasti v območju eura v drugi polovici lanskega leta lahko pripišemo tako zunanjim dejavnikom – visokim in spremenljivim cenam nafte, ki upočasnjujejo rast svetovne trgovine, in rasti vrednosti eura – kot tudi notranji togosti. Kar zadeva zunanje vplive, neugoden razvoj cen nafte in dolgotrajno globalno neravnovesje še naprej predstavljata precejšnje negativno tveganje.

Domače povpraševanje je bilo še zlasti zmanjšano v območju eura, saj so bile osebna poraba in naložbe v letu 2004 precej pod ravni EU-25 kot celote. Zdi se, da zmanjšana osebna poraba izvira iz nenehne zaskrbljenosti zlasti glede zaposlitvenih možnosti (brezposelnost je še vedno okoli 9 %), pa tudi glede srednjeročnih možnosti za osebne dohodke. Stopnja zaupanja in pomanjkanje trajnostnega izboljšanja na strani porabe še naprej otežujeta vlaganje.

Izziv za območje eura je zagotoviti uresničevanje trenutnega potenciala rasti in sčasoma povečati svoj potencial rasti. To je najlažje doseči z makroekonomskimi politikami, usmerjenimi v rast in stabilnost, ter celostnimi strukturnimi reformami. Oboje so zlasti pomembne za države euroobmočja in države članice v okviru ERM II, saj odločilno vplivajo na njihovo sposobnost, da se ustrezno prilagodijo šokom z asimetričnim učinkom, in torej na gospodarsko odpornost celotnega euroobmočja. Poleg tega gospodarski dosežki in politike, ki jih izvajajo posamezne države članice euroobmočja, vplivajo na skupne dobrine, kot so menjalni tečaj eura, obrestne mere, stabilnost cen in skladnost euroobmočja. Vse to pomeni, da je potrebno učinkovito usklajevanje politik, tako v EU kot v euroobmočju, da bi izboljšali potencial rasti in uspešnost.

Odsotnost nacionalnih obrestnih in tečajnih politik pomeni tudi večjo potrebo po doseganju in ohranjanju dobrega proračunskega stanja v celotnem ciklu, ki zagotavlja zadostni proračunski manevrski prostor za vsrkavanje vpliva cikličnih nihanj ali gospodarskih šokov z asimetričnim učinkom. Strukturne politike, ki spodbujajo nemoteno prilagoditev cen in plač, so izredno pomembne za zagotovitev sposobnosti držav članic euroobmočja, da se hitro prilagodijo šokom (kakršen je trenutno šok zaradi cen nafte) in da se izognejo neupravičenim inflacijskim gibanjem. V zvezi s tem so še zlasti pomembne politike, ki povečujejo odzivnost trgov delovne sile s spodbujanjem široke delavske udeležbe, poklicne in geografske mobilnosti ter določanja plač, ter ustrezne reforme proizvodnega trga.

Kratkoročno mora mešanica politik v euroobmočju pomagati pri gospodarskem okrevanju, obenem pa naj ohranja dolgoročno vzdržnost in stabilnost. V tem kritičnem trenutku je pomembno, da ta mešanica politik okrepi zaupanje med potrošniki in vlagatelji, kar hkrati pomeni, da ostane zvesta srednjeročni stabilnosti. Proračunska politika mora zagotoviti fiskalni položaj, skladno s potrebo po pripravljenosti na vpliv staranja prebivalstva na eni strani in po pripravi sestave javnih izdatkov in prihodkov, ki spodbujajo gospodarsko rast, na drugi.

Da bi območje eura prispevalo k mednarodni gospodarski stabilnosti in bolje predstavljalo svoje gospodarske interese, je izredno pomembno, da igra svojo polno vlogo v mednarodnem sodelovanju monetarne in gospodarske politike. Medtem ko bo stabilno predsedstvo eurosкупine pomagalo uskladiti stališča

članice euroobmočja, pa je treba zunanjo zastopanost euroobmočja izboljšati na podlagi okvira sporazuma, sklenjenega na Dunaju 11. in 12. decembra 1998, tako da bo euroobmočje lahko prevzelo vodilno strateško vlogo v razvoju svetovnega gospodarskega sistema.

Smernica št. 6. Za prispevanje k dinamični in dobro delujoči ekonomski in monetarni uniji (EMU) morajo države članice euroobmočja zagotoviti boljše usklajevanje svojih ekonomskih in proračunskih politik, in sicer zlasti: 1. nameniti posebno pozornost fiskalni vzdržnosti svojih javnih financ ob polnem upoštevanju Pakta stabilnosti in rasti; 2. prispevati k mešanici politik, ki pomaga pri gospodarskem okrevanju in je skladna s stabilnostjo cen, ob tem pa kratkoročno spodbuja zaupanje podjetij in potrošnikov in je obenem skladna z dolgoročno trajnostno rastjo; 3. spodbujati strukturne reforme, ki bodo povečale dolgoročno potencialno rast euroobmočja in izboljšale njegovo produktivnost, konkurenčnost in gospodarsko prilagajanje asimetričnim šokom, pri čemer se zlasti upoštevajo politike zaposlovanja; in 4. zagotoviti, da bo vpliv euroobmočja v svetovnem gospodarskem sistemu sorazmeren z njegovo gospodarsko težo.

RAZDELEK B

MIKROEKONOMSKE REFORME ZA DVIG EVROPSKEGA POTENCIALA RASTI

Strukturne reforme so odločilne za povečanje potenciala rasti EU in za podporo makroekonomske stabilnosti, saj povečujejo učinkovitost in prilagodljivost evropskega gospodarstva. Rast produktivnosti je odvisna od konkurence, naložb in inovacij. Večanje evropskega potenciala rasti zahteva napredek v ustvarjanju delovnih mest in tudi rasti produktivnosti. Od sredine devetdesetih let prejšnjega stoletja se je rast produktivnosti v EU opazno upočasnila. Za to upočasnitev je deloma krivo povečano zaposlovanje nizko kvalificiranih delavcev. Vendar je sprememba tega trenda produktivnosti glavni izziv, s katerim se srečuje Evropska unija, zlasti glede na staranje prebivalstva. Ocenjuje se, da bo samo staranje prebivalstva za skoraj polovico znižalo trenutno stopnjo potencialne rasti. Pospeševanje rasti produktivnosti in povečanje števila delovnih ur sta torej nujno potrebna za ohranitev in zvišanje prihodnjega življenjskega standarda in za zagotavljanje visoke ravni socialne zaščite.

B.1 Znanje in inovacije – gonilni sili trajnostne rasti

Znanje, zbrano z naložbami v raziskave in razvoj, inovacije in izobraževanje, je ključno gibalno dolgoročne rasti. Politike, usmerjene v povečanje naložb v znanje in okrepitev inovacijske zmogljivosti gospodarstva EU, so v središču Lizbonske strategije za rast in zaposlovanje. Zato se bodo nacionalni in regionalni programi čedalje bolj usmerjali v naložbe v ti področji v skladu s cilji Lizbonske strategije.

Povečajmo in izboljšajmo vlaganje v raziskave in razvoj z namenom oblikovanja evropskega območja znanja

Raziskave in razvoj vplivajo na gospodarsko rast na različne načine: prvič, lahko prispevajo k oblikovanju novih trgov ali proizvodnih postopkov; drugič, lahko povzročijo dodatne izboljšave že obstoječih proizvodov in proizvodnih postopkov; in tretjič, povečujejo sposobnost države, da prevzame nove tehnologije.

EU trenutno porabi okoli 2 % BDP za raziskave in razvoj (delež se sicer po državah članicah giblje od manj kot 0,5 % do več kot 4 % BDP), kar je komaj kaj več od ravni ob uvedbi Lizbonske strategije. Poleg tega samo okoli 55 % porabe za raziskave v EU financira poslovni sektor. Nizke stopnje zasebnih naložb v raziskave in razvoj se štejejo za eno glavnih razlag za inovacijski prepad med EU in ZDA. Potreben je hitrejši napredek pri izpolnjevanju skupnega cilja EU, ki predvideva dvig vlaganja v raziskave na 3 % BDP. Države članice so pozvane, da v svojih nacionalnih programih Lizbonske strategije poročajo o svoji ciljni porabi za raziskave in razvoj za leti 2008 in 2010 ter o ukrepih za doseganje tega cilja. Glavni izziv je vzpostaviti okvirne pogoje, instrumente in spodbude za naložbe podjetij v raziskave.

Javna poraba za raziskave mora postati učinkovitejša in izboljšati je treba povezavo med javnimi raziskavami in zasebnim sektorjem. Okrepiti je treba centre in mreže odličnosti, bolje izrabiti javne mehanizme podpore za povečanje inovacij zasebnega sektorja ter zagotoviti večji učinek finančnega vzvoda javnih naložb in posodobitev vodenja raziskovalnih inštitutov in univerz. Prav tako je pomembno zagotoviti konkurenčno okolje za delovanje podjetij, saj konkurenca pomembno spodbuja zasebno vlaganje v inovacije. Poleg tega si je treba odločno prizadevati za povečanje števila in kakovosti raziskovalcev v Evropi, zlasti tako, da se pritegne več študentov v znanstvene in tehnične vede, da se izboljšata razvoj poklicnih možnosti in nadnacionalna in medsektorska mobilnost raziskovalcev ter odstranijo ovire za mobilnost raziskovalcev in študentov.

Treba je okrepiti mednarodno razsežnost raziskav in razvoja v smislu skupnega financiranja, razvoja večje kritične mase na ravni EU na kritičnih področjih, ki zahtevajo visoka sredstva, in z zmanjševanjem ovir za mobilnost raziskovalcev in študentov.

Smernica št. 7. Za povečanje in izboljšanje naložb v raziskave in razvoj, predvsem s strani zasebnih podjetij – potrjen je splošni cilj 3 % BDP za leto 2010 z ustrežno porazdelitvijo med zasebno in javno vlaganje – bodo države članice določile specifične vmesne ravni. Države članice morajo s prepletanjem ukrepov še naprej spodbujati raziskave in razvoj, zlasti raziskave in razvoj podjetij, in sicer: 1. z zagotovitvijo boljših okvirnih pogojev in dovolj konkurenčnega in privlačnega okolja za poslovanje podjetij; 2. z uspešnejšo in učinkovitejšo javno porabo za raziskave in razvoj ter razvoj partnerstva med javnim in zasebnim sektorjem; 3. z razvojem in krepitevijo centrov odličnosti izobraževalnih in raziskovalnih ustanov v državah članicah, po potrebi tudi z vzpostavljanjem novih, ter z izboljšanjem sodelovanja in prenosa tehnologij med javnimi raziskovalnimi inštituti in zasebnimi podjetji; 4. z razvojem in izboljšanjem spodbujanja vpliva zasebnega sektorja raziskav in razvoja; 5. s posodobitvijo vodenja raziskovalnih inštitutov in univerz; 6. z zagotavljanjem zadostnega števila usposobljenih raziskovalcev, tako da privabijo več študentov v znanstvene in tehnične vede ter izboljšajo razvoj poklicnih možnosti, pa tudi evropsko, mednarodno in medsektorsko mobilnost raziskovalcev in razvojnega osebja.

Spodbujajmo inovacije

Dinamika evropskega gospodarstva je zelo odvisna od njegove inovativnosti. Vzpostavljeni morajo biti okvirni gospodarski pogoji za inovacije. To pomeni dobro delujoče finančne in proizvodne trge ter tudi učinkovita in finančno dostopna sredstva za uveljavljanje pravic intelektualne lastnine. Inovacije pogosto predstavijo trgu nova podjetja, ki lahko naletijo na določene težave pri pridobivanju finančnih sredstev. Ukrepi za spodbujanje ustanavljanja in rasti inovativnih podjetij, vključno z izboljšanjem dostopa do finančnih sredstev, bi torej morali spodbuditi inovacijsko dejavnost. Širjenje tehnologije in politike za večje prepletanje nacionalnih sistemov inovacij in izobraževanja je mogoče spodbuditi z oblikovanjem inovacijskih središč in mrež ter s storitvami podpore za inovacije, usmerjenimi v MSP. Prenos znanja z mobilnostjo raziskovalcev, neposrednimi tujimi naložbami ali uvoženo tehnologijo je zlasti koristen za zaostajajoče države in regije.

Smernica št. 8. Za spodbujanje vseh oblik inovacij se morajo države članice osredotočiti na: 1. izboljšanje podpore inovacijam, zlasti za razširjanje in prenos tehnologij; 2. oblikovanje in razvoj inovacijskih središč, mrež in inkubatorjev, ki bi zblížali univerze, raziskovalne inštitute in podjetja, tudi na regionalni in lokalni ravni, ter pripomogli k premostitvi tehnološkega prepada med regijami; 3. spodbujanje čezmejnega prenosa znanja, vključno z neposrednimi tujimi naložbami; 4. spodbujanje javnih naročil na področju inovativnih proizvodov in storitev; 5. boljši dostop do domačega in mednarodnega financiranja; in 6. učinkovita in finančno dostopna sredstva za uveljavljanje pravic intelektualne lastnine.

Širjenje informacijsko-komunikacijskih tehnologij (IKT) je v skladu s cilji in ukrepi načrtovane pobude i2010 prav tako pomemben način za izboljšanje produktivnosti in posledično gospodarske rasti. EU ni bila sposobna izkoristiti vseh ugodnosti povečane proizvodnje in uporabe informacijsko-komunikacijskih tehnologij (IKT). To odraža še vedno nezadostne naložbe v IKT, institucionalne omejitve in organizacijske težave pri prevzemu IKT. Inovativnost na področju tehnologije je navsezadnje odvisna od gospodarskega okolja, ki spodbuja rast. V tem pogledu je uporaba „inteligentne logistike“ učinkovit način za ohranjanje stroškov v evropskih proizvodnih obratih na konkurenčni ravni. S tega vidika je pomemben tudi odprt in konkurenčen trg elektronskih komunikacij.

Smernica št. 9. Za spodbujanje širjenja in učinkovito uporabo IKT ter izgradnjo vseobsegajoče informacijske družbe morajo države članice: 1. spodbujati razširjeno uporabo IKT v javnih službah, MSP-jih in gospodinjstvih; 2. vzpostaviti potreben okvir za spremembe, povezane z IKT, v organizaciji dela v gospodarstvu; 3. spodbujati močno prisotnost evropske industrije v ključnih segmentih IKT; 4. spodbujati razvoj močnih industrij IKT in vsebin ter dobro delujočih trgov; 5. zagotoviti varnost mrež in informacij, pa tudi zblíževanje in medsebojno povezanost z namenom vzpostavitve informacijskega območja brez meja; 6. spodbujati širitev širokopasovnih mrež, tudi na slabo pokrite regije, ter tako razvijati ekonomijo znanja. *Glej tudi integrirano smernico „Spodbujanje prožnosti v povezavi z varnostjo zaposlitve in zmanjševanje segmentacije trgov dela, ob upoštevanju vloge socialnih partnerjev“ (št. 21).*

Okrepimo konkurenčno prednost evropske industrijske baze

Nedavna upočasnitev rasti produktivnosti EU je delno povezana s težavami, ki jih ima EU pri preusmerjanju svojega gospodarstva v sektorje z višjo rastjo produktivnosti.

Da bi Evropa okrepila in ohranila vodilni položaj na področju gospodarstva in tehnologije, mora povečati svojo zmogljivost za razvoj in trženje novih tehnologij, vključno z IKT. Treba je analizirati in izkoristiti medsebojno dopolnjevanje skupnega obravnavanja izzivov, povezanih z raziskavami, urejanjem in financiranjem na evropski ravni, kjer posamezne države članice zaradi obsega ali področja uporabe ne morejo same odpraviti tržnih pomanjkljivosti. EU še vedno ni uspela popolnoma izkoristiti svojega tehnološkega potenciala. Združevanje evropske odličnosti in oblikovanje partnerstev med javnim in zasebnim sektorjem ter sodelovanje med državami članicami, pri čemer ima družba večje koristi kot zasebni sektor, bodo pomagali izkoristiti ta potencial.

Smernica št. 10. Za okrepitev konkurenčne prednosti svoje industrijske baze Evropa potrebuje trdno industrijsko strukturo na vsem svojem ozemlju. Nujno izvajanje sodobne in dejavne industrijske politike pomeni, da je treba okrepiti konkurenčno prednost industrijske baze, tudi s prispevanjem k privlačnim okvirnim pogojem tako za proizvodnjo kot storitve, hkrati pa zagotavljati dopolnjevanje ukrepov na nacionalni, nadnacionalni in evropski ravni. Države članice morajo: 1. začeti z opredeljevanjem dodane vrednosti in dejavnikov konkurenčnosti v ključnih industrijskih sektorjih ter obravnavanjem izzivov, ki jih prinaša globalizacija; 2. biti osredotočene tudi na razvoj novih tehnologij in trgov. (a) To pomeni predvsem, da se morajo zavezati k spodbujanju novih tehnoloških pobud, ki temeljijo na partnerstvu med javnim in zasebnim sektorjem ter sodelovanju med državami članicami, kar pomaga odpravljati resnične tržne pomanjkljivosti. (b) To pomeni tudi vzpostavljanje in razvoj mrež regionalnih ali lokalnih grozdov v EU z večjim sodelovanjem MSP. *Glej tudi integrirano smernico „Izboljšanje ujemanja s potrebami trga dela“ (št. 20).*

Spodbujajmo trajnostno uporabo virov

Trajen uspeh Unije je odvisen tudi od reševanja vrste težav na področju virov in okolja, ki bodo, če ne bodo odpravljene, ovira prihodnjemu razvoju. Tako so nedavni dogodki in obeti v zvezi s cenami nafte še poudarili, kako žgoče je vprašanje učinkovite rabe energije. Politika za bolj učinkovito rabo energije je pomembna za zmanjšanje občutljivosti evropskega gospodarstva na nihanja cen nafte. Nadaljnje odlašanje reševanja teh izzivov bi zvišalo gospodarske stroške ukrepanja. Sem sodijo na primer ukrepi za racionalnejšo rabo virov. Ukrepi na tem področju bodo pomembni tudi za reševanje problema podnebnih sprememb. V zvezi s tem je pomembno, da si države članice ponovno začnejo prizadevati za izpolnjevanje obveznosti, h katerim jih zavezuje Kjotski protokol. Države članice morajo zlasti nadaljevati boj proti podnebnim spremembam ter tako doseči, da povečanje globalne temperature ne preseže 2 °C nad predindustrijsko stopnjo, hkrati pa naj cilje iz Kjotskega protokola uresničujejo na stroškovno učinkovit način. Države članice si morajo prizadevati za preprečevanje izgube biološke raznovrstnosti od sedaj do leta 2010, zlasti z vključevanjem te zahteve v druge politike ob upoštevanju pomena biotske raznovrstnosti za nekatere gospodarske sektorje. V tem okviru imajo ključno vlogo tržno zasnovani instrumenti, tako da cene bolje odražajo okoljsko škodo in socialne stroške. Spodbujanje razvoja in uporabe okolju prijaznih tehnologij, usmeritev v „zelena“ javna naročila, pri čemer se še posebej upoštevajo MSP, in ukinitve okolju škodljivih subvencij ter drugi instrumenti politike lahko izboljšajo inovacijsko uspešnost udeleženi sektorjev in povečajo njihov prispevek k trajnostnemu razvoju. Gospodarske družbe EU so na primer med vodilnimi v svetu, kar zadeva razvoj novih tehnologij obnovljive energije. V okviru nenehnega pritiska na zviševanje cen energije in kopičenja podnebnih groženj je pospeševanje izboljšav na področju učinkovite rabe energije pomembno zlasti kot prispevek tako k rasti kot trajnostnemu razvoju.

Smernica št. 11. Za spodbujanje trajnostne uporabe virov in krepitev medsebojnega dopolnjevanja varovanja okolja in gospodarske rasti morajo države članice: 1. dati prednost učinkoviti rabi energije in sproizvodnji, razvoju trajnostnih energij, vključno z obnovljivimi, ter hitremu širjenju okolju prijaznih in ekološko učinkovitih tehnologij (a) na notranjem trgu na eni strani, zlasti na področju transporta in energije, med drugim zaradi zmanjšanja občutljivosti evropskega gospodarstva na nihanja cen nafte, in (b) na preostali svet na drugi strani, in sicer kot sektor z velikim izvoznim potencialom; 2. spodbujati razvoj sredstev za vračunavanje zunanjih okoljskih stroškov in ločevanje gospodarske rasti od poslabšanja okolja. Uresničevanje teh prednostnih nalog mora biti usklajeno z obstoječo zakonodajo Skupnosti ter z ukrepi in instrumenti, ki jih predlaga Akcijski načrt za okoljske tehnologije (ETAP), med drugim (a) z uporabo tržno zasnovanih instrumentov, (b) s skladi za tvegane naložbe in financiranjem dejavnosti na področju raziskav in razvoja, (c) z vzpodbujanjem trajnostnih vzorcev proizvodnje in porabe, vključno z usmeritvijo v „zeleno“ javna naročila, (d) s posvečanjem posebne pozornosti MSP in (e) z reformo subvencij, ki imajo znaten negativen učinek na okolje in so nezdružljive s trajnostnim razvojem, da se jih postopno odpravi; 3. stremeti k cilju preprečitve izgube biološke raznovrstnosti od sedaj do leta 2010, zlasti z vključevanjem te zahteve v druge politike ob upoštevanju pomena biotske raznovrstnosti za nekatere gospodarske sektorje; 4. nadaljevati boj proti podnebnim spremembam, pri čemer cilje iz Kjotskega protokola uresničujejo na stroškovno učinkovit način, zlasti ob upoštevanju MSP. *Glej tudi integrirano smernico „Spodbujanje učinkovitega dodeljevanja sredstev, usmerjenega v rast in zaposlovanje“ (št. 3).*

Kljub splošnemu priznavanju potencialnih koristi enotnega evropskega trga pa ostaja stopnja prenosa direktiv o notranjem trgu žalostno nizka. Poleg tega se direktive pogosto uporabljajo ali izvajajo napačno, kot kaže veliko število postopkov za ugotavljanje kršitev, ki jih je uvedla Komisija. Države članice morajo izboljšati sodelovanje med sabo in s Komisijo in tako zagotoviti, da bodo njihovi državljani in podjetja v celoti deležni vseh koristi od zakonodaje o notranjem trgu. Marsikaj je na primer še mogoče izboljšati v praksah javnih naročil. Takšno izboljšanje bi se odrazilo v povečanju deleža javno objavljenih javnih naročil. Večja odprtost javnih naročil bi pomenila tudi precejšnje proračunske prihranke za države članice.

Smernica št. 12. Za razširitev in poglobitev notranjega trga morajo države članice: 1. pospešiti prenos direktiv za področje notranjega trga; 2. dati prednost strožjemu in boljšemu uresničevanju zakonodaje na področju notranjega trga; 3. odpraviti še zadnje ovire za čezmejne dejavnosti; 4. učinkovito uporabljati pravila EU glede javnih naročil; 5. spodbujati v celoti delujoč notranji trg storitev, pri tem pa ohraniti evropski socialni model; 6. pospešiti vključevanje finančnih trgov z doslednim in skladnim izvajanjem ter spodbujanjem akcijskega načrta na področju finančnih storitev. *Glej tudi integrirano smernico „Izboljšanje ujemanja s potrebami trga dela“ (št. 20).*

B.2 Spremenimo Evropo v privlačnejši kraj za naložbe in delo

Privlačnost Evropske unije za naložbe je med drugim odvisna od velikosti in odprtosti njenih trgov, njenega regulativnega okolja, kakovosti njene delovne sile in infrastrukture.

Razširimo in poglobimo notranji trg

Medtem ko notranji trg za blago predstavlja relativno zaključeno celoto, ostajajo trgi storitev pravno ali dejansko precej razdrobljeni, mobilnost delovne sile v Evropi pa ostaja nizka. Da bi se spodbudila rast in zaposlovanje ter okrepila konkurenčnost, mora notranji trg storitev v celoti delovati, pri tem pa ohraniti evropski socialni model. Evropski svet je zahteval, da se izvedejo vsa prizadevanja v okviru zakonodajnega postopka z namenom dosega splošnega soglasja za vzpostavitev enotnega trga storitev. Tudi z odstranitvijo ovir za čezmejne dejavnosti bi se učinkovitost pomembno povečala. Nazadnje bi polna vključitev finančnih trgov dvignila donos in zaposlovanje, saj bi omogočila učinkovitejšo razporeditev kapitala in ustvarila boljše pogoje za finančno poslovanje podjetij.

Zagotovimo odprte in konkurenčne trge v Evropi in zunaj nje

Odprto svetovno gospodarstvo ponuja nove možnosti za spodbujanje rasti in konkurenčnosti v evropskem gospodarstvu. Politika konkurence je imela ključno vlogo pri zagotavljanju izenačenih možnosti za podjetja EU in je lahko pomembna tudi pri pregledu širšega zakonodajnega okvira pri trgih, da bi se uveljavili pogoji, ki bi podjetjem omogočili učinkovito konkurenco. Nadaljnje odpiranje evropskih trgov konkurenci je mogoče doseči z znižanjem splošne ravni preostale državne pomoči. Hkrati s tem premikom je treba preusmeriti preostalo državno pomoč v podporo nekaterim horizontalnim ciljem. Pregled pravil glede državne pomoči naj bi prispeval k nadaljnjemu koraku v to smer.

Še posebno učinkovito orodje za povečanje konkurence so strukturne reforme, ki olajšajo vstop na trg. Te bodo imele zlasti pomemben vpliv na trgih, ki so jih prej pred konkurenco varovali protikonkurenčno ravnanje, obstoj monopolov, pretirana regulacija (dovoljenja, licence, minimalne kapitalske zahteve, zakonske ovire, odpiralni čas trgovin, s predpisi urejene cene ipd. lahko na primer ovirajo razvoj učinkovitega konkurenčnega okolja) ali trgovinska zaščita.

Izvajanje že dogovorjenih ukrepov za uvedbo konkurence na področju storitev omrežnih dejavnosti (na področjih električne energije in plina, transporta, telekomunikacij in poštних storitev) bi moralo prispevati k splošno nižjim cenam in večji izbiri, pri tem pa vsem državljanom zagotoviti storitve splošnega gospodarskega pomena. Organi za konkurenco in regulativni organi morajo zagotoviti konkurenco na liberaliziranih trgih. Obenem pa mora biti zajamčena visoka kakovost storitev splošnega gospodarskega pomena po dostopni ceni.

Zunanja odprtost trgovanju in naložbam, tudi na večstranski ravni, je zaradi povečanega obsega tako izvoza kot uvoza pomembna spodbuda za rast in zaposlovanje in lahko kot taka pospeši vzpostavitev strukturne reforme. Odprt in močan sistem pravil svetovne trgovine je za evropsko gospodarstvo bistvenega pomena. Uspešen zaključek ambicioznega in uravnoteženega sporazuma v okviru kroga pogajanj v Dohi in tudi napredek pri dvostranskih in regionalnih sporazumih o prosti trgovini bi morala povečati odprtost trgovini in naložbam in s tem prispevati k večji gospodarski rasti.

Smernica št. 13. Za zagotovitev odprtih in konkurenčnih trgov v Evropi in zunaj nje ter izkoriščanje ugodnosti globalizacije morajo države članice dati prednost: 1. odstranitvi zakonodajnih, trgovinskih in drugih ovir, ki neprimerno omejujejo konkurenco; 2. učinkovitejšemu uresničevanju politike konkurence; 3. selektivnemu pregledu trgov in tržne zakonodaje, s čimer bi organi za konkurenco in regulativni organi odkrivali in odstranjevali ovire za konkurenco in vstop na trg; 4. zmanjšanju državne pomoči, ki izkrivlja konkurenco; 5. v skladu s prihodnjim okvirom Skupnosti preusmeritvi pomoči v podporo nekaterim horizontalnim ciljem, kot na primer raziskavam in inovacijam ter optimiranju človeškega kapitala, in za dobro znane tržne pomanjkljivosti; 6. spodbujanju zunanje odprtosti, tudi na večstranski ravni; 7. polnemu izvajanju dogovorjenih ukrepov za uvedbo konkurence na področju storitev omrežnih dejavnosti in tako zagotoviti učinkovito konkurenco na povezanih trgih po vsej Evropi. Obenem igra zagotavljanje učinkovitih storitev splošnega gospodarskega pomena po dostopnih cenah pomembno vlogo v konkurenčnem in dinamičnem gospodarstvu.

Izboljšajmo evropsko in nacionalno zakonodajo

Tržna ureditev je bistvenega pomena za oblikovanje okolja, v katerem se lahko izvajajo poslovne transakcije po konkurenčnih cenah. Uporablja se tudi za odpravo tržnih pomanjkljivosti ali

za zaščito tržnih udeležencev. Vendar lahko skupni učinek predpisov povzroči precejšnje gospodarske stroške. Zato je nujno imeti dobro premišljene in sorazmerne predpise. Kakovost evropskega in nacionalnega zakonodajnega okolja je odvisna od skupne zavezanosti in deljene odgovornosti tako na ravni EU kot držav članic.

Pri pripravi ali reviziji zakonodaje morajo države članice opraviti sistematično presojo morebitnih stroškov in koristi svojih zakonodajnih pobud. Izboljšati morajo kakovost svojih zakonodaj, hkrati pa ohranjati svoje cilje. To pomeni, da se morajo posvetovati z ustreznimi interesnimi skupinami. Pristop Komisije k boljši pravni ureditvi zahteva natančno presojo ekonomskih, socialnih in okoljskih učinkov novih ali spremenjenih predpisov, da bi se tako opredelile morebitne kompromisne rešitve in sinergije med različnimi cilji politik. Pri obstoječi pravni ureditvi se poleg tega izvajata pregled zaradi morebitne poenostavitve in presoja njenega učinka na konkurenčnost. Pripravlja se tudi skupen pristop pri izračunavanju administrativnih stroškov nove in obstoječe zakonodaje. Države članice morajo uvesti sisteme za poenostavitev obstoječe pravne ureditve. Obširno se morajo posvetovati glede stroškov in koristi svojih zakonodajnih pobud ali glede njihove premajhne učinkovitosti, zlasti kadar to pomeni kompromisne rešitve med različnimi cilji politik. Države članice morajo poleg tega zagotoviti, da se v celoti obravnavajo tudi ustrezne alternative pravne ureditve.

Precejšnja izboljšanja v zakonodajnem okolju je torej mogoče doseči z upoštevanjem preučitve stroškov in koristi, povezanih z zakonodajo, tudi administrativnih stroškov. To je še zlasti pomembno za majhna in srednje velika podjetja (MSP), ki imajo običajno zgolj omejena sredstva za opravljanje administrativnega dela, ki jim ga nalagata zakonodaja Skupnosti in nacionalna zakonodaja.

Smernica št. 14. Za ustvarjanje bolj konkurenčnega poslovnega okolja in spodbujanje zasebne pobude z boljšo zakonodajo morajo države članice: 1. zmanjšati administrativno breme podjetij, predvsem kar zadeva MSP in nova podjetja; 2. izboljšati kakovost obstoječih in novih zakonodaj, hkrati pa ohranjati svoje cilje s sistematično in dosledno presojo njihovih ekonomskih, socialnih (vključno z zdravstvenimi) in okoljskih učinkov, pri tem pa upoštevati in natančneje ocenjevati administrativno breme, povezano z zakonodajo, ter učinek na konkurenčnost, tudi kar zadeva izvajanje tovrstne zakonodaje; 3. spodbujati podjetja pri razvijanju družbene odgovornosti gospodarskih družb.

Evropa mora učinkoviteje spodbujati svoj podjetniški zagon in potrebuje več novih podjetij, ki se bodo pripravljena lotiti ustvarjalnih ali inovativnih podvigov. Podpreti je treba učenje o podjetništvu na vseh stopnjah šolanja in usposabljanja ter zagotoviti ustrezna znanja. Idejo podjetništva je treba vključiti v proces vseživljenjskega učenja, začeni v šoli. V ta namen je treba spodbujati partnerstva z gospodarskimi družbami. Ustanavljanje in rast podjetij lahko spodbudi tudi izboljšani dostop do finančnih sredstev in krepitev gospodarskih pobud, vključno z uvedbo davčnih sistemov, ki nagrajujejo uspeh, zmanjševanjem stroškov dela, ki ne spadajo v plačo, in zmanjševanjem administrativnih bremen za nova podjetja, zlasti z zagotovitvijo ustreznih podpornih storitev, predvsem za mlade podjetnike, na primer z oblikovanjem kontaktnih točk na enem mestu in spodbujanjem nacionalnih podpornih mrež za podjetja. Poseben poudarek je treba dati lažjemu prenosu lastništva in izboljšanju postopkov sanacije in prestrukturiranja, zlasti z bolj učinkoviti zakoni o stečaju.

Smernica št. 15. Za spodbujanje podjetniške kulture in ustvarjanje podpornega okolja za MSP morajo države članice: 1. izboljšati dostop do finančnih sredstev z namenom spodbujanja njihovega nastajanja in rasti, predvsem z mikro posojili in drugimi oblikami rizičnega kapitala; 2. okrepiti gospodarske pobude, vključno s poenostavitvijo davčnih sistemov in zmanjševanjem stroškov dela, ki ne spadajo v plačo; 3. okrepiti inovacijski potencial MSP; in 4. zagotoviti ustrezne podporne storitve, kot je na primer oblikovanje kontaktnih točk na enem mestu in spodbujanje nacionalnih podpornih mrež za podjetja z namenom spodbujanja njihovega nastajanja in rasti v skladu z listino o malih podjetjih. Poleg tega morajo države članice okrepiti podjetniško izobraževanje in usposabljanje za MSP. Morajo tudi olajšati prenos lastništva, po potrebi posodobiti zakone o stečaju in izboljšati postopke sanacije in prestrukturiranja. Glej tudi integrirane smernice „Spodbujanje učinkovitega dodeljevanja sredstev, usmerjenega v rast in zaposlovanje“ (št. 3) in „Spodbujanje vseh oblik inovacij“ (št. 8) ter št. 23 in 24.

mednarodno trgovino in spodbujajo dinamiko notranjega trga. Poleg tega potekajoča liberalizacija evropskih omrežnih dejavnosti spodbuja konkurenco in povečuje učinkovitost v teh sektorjih.

Kar zadeva prihodnje naložbe v evropsko infrastrukturo, je treba za prednostne naloge šteti izvedbo tridesetih prednostnih transportnih projektov, ki sta jih Parlament in Svet opredelila v smernicah za vseevropsko prometno omrežje, izvedbo pripravljenih čezmejnih projektov za transport, obnovljivo energijo in širokopasovne komunikacije in raziskave, opredeljenih v okviru Evropske pobude za rast, ter izvedbo transportnih projektov, ki jih podpira Kohezijski sklad. Rešiti je treba tudi infrastrukturna ozka grla znotraj držav. Ustrezni cenovni sistemi infrastrukture lahko prispevajo k učinkoviti uporabi infrastrukture in oblikovanju trajnostnega ravnovesja med načini prevoza.

Smernica št. 16. Širitev, izboljšanje in povezovanje evropske infrastrukture ter dokončanje prednostnih čezmejnih projektov, katerih cilj je zlasti tesneje povezati nacionalne trge v razširjeni EU. Države članice morajo: 1. ustvariti ustrezne pogoje za prometno in energetska infrastrukturo ter infrastrukturo informacijsko-komunikacijskih tehnologij, ki bodo učinkovito izkoriščale sredstva – pri tem imajo prednost tiste, ki so vključene v vseevropska prometna omrežja –, in sicer z dopolnjevanjem mehanizmov Skupnosti, zlasti pa z vključevanjem na čezmejnih območjih in obrobni regijah, kar je nujni pogoj za uspešno uvedbo konkurence na področju storitev omrežnih dejavnosti; 2. obravnavati razvoj partnerstev med javnim in zasebnim sektorjem; 3. preučiti uvedbo ustreznih cenovnih sistemov infrastrukture ter tako zagotoviti učinkovito uporabo infrastruktur in oblikovanje trajnostnega ravnovesja med načini prevoza, pri čemer se poudarjajo spremembe in inovacije na področju tehnologije ter upoštevajo okoljski stroški in vpliv na rast. Glej tudi integrirano smernico „Spodbujanje širjenja in učinkovita uporaba IKT ter izgradnja vseobsegajoče informacijske družbe“ (št. 9).

Razširimo in izboljšajmo evropsko infrastrukturo

Sodobna infrastruktura je pomemben dejavnik, ki vpliva na privlačnost lokacij. Olajša mobilnost oseb, blaga in storitev po vsej Uniji. Sodobna prometna in energetska infrastruktura ter infrastruktura elektronskih komunikacij so pomembni dejavniki za ponovno oživitvev Lizbonske strategije. Z znižanjem prevoznih stroškov in razširitvijo trgov medsebojno povezana in interoperabilna vseevropska omrežja pomagajo pospeševati

V Bruslju, 12. julija 2005

Za Svet

Predsednik

G. BROWN

POPRAVKI**Popravek Uredbe Komisije (ES) št. 1279/2005 z dne 2. avgusta 2005 o spremembah uvoznih dajatev v sektorju žit, v uporabi od 3. avgusta 2005**

(Uradni list Evropske unije L 202 z dne 3. avgusta 2005)

Na strani 36, v uvodnih izjavah (1) in (2) ter v členu 1:

namesto: „(ES) št. 1150/2005“

beri: „(ES) št. 1256/2005“.

Popravek Uredbe Komisije (ES) št. 1270/2005 z dne 1. avgusta 2005 o določitvi, v kakšnem obsegu je mogoče ugoditi zahtevkom za uvozna dovoljenja, vložnim v juliju 2005 za mlado govedo moškega spola za pitanje, v okviru tarifne kvote, predvidene z Uredbo (ES) št. 992/2005

(Uradni list Evropske unije L 201 z dne 2. avgusta 2005)

na strani 38,

— v uvodni izjavi 1:

namesto: „ ...v členu 1(3)(b)...“;

beri: „ ...v členu 1(3)(a)...“;

— v členu 1, odstavek 2:

namesto: „... za obdobje iz člena 1(3)(d)...“;

beri: „... za obdobje iz člena 1(3)(b)...“.
